DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

31 grudnia | Nr. 27. | Rok 1928.

TREŚĆ:

SPRAWY OGÓLNO - ADMINISTRACYJNE I PRAWNE.

310.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 20 listopada 1928 r. Nr. I. 13325/BO/28, w przedmiocie wydania Instrukcji Biurowej dla Oddziałów D. K. P. i miejscowych organów P. K. P.

Niniejszem zatwierdzam Instrukcję Biurową dla Oddziałów Dyrekcyj Kolei Państwowych i miejscowych organów P. K. P., która ukazuje się równocześnie w wydaniu osobnem.

Instrukcja powyższa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1929 roku.

311.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 16 listopada 1928 r. Nr. I. 18734/2/28 w sprawie dodatku kilometrowego dla drużyn konduktorskich i parowozowych.

Podwyższenie dodatku kilometrowego, przewidziane w rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 2 kwietnia 1928 r. Nr. I. 5539/2/28 (Dz. Urz. Min. Kom. Nr. 8, poz. 78) dla drużyn konduktorskich i parowozowych, obsługujących na linjach normalnoto-

rowych pociągi towarowe, kursujące wyłącznie w okręgu Dyrekcji Kolei Państwowych w Katowicach, oraz na linjach Zagłębia Dąbrowsko - Krakowskiego, pozostaje nadal w mocy od 1 lipca 1928 r. aż do odwołania.

312.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 7 grudnia 1928 r. Nr. I/10026/BO/28, w przedmiocie zmiany Regulaminu D. K. P.

W Regulaminie Dyrekcyj Kolei Państwowych, przeprowadza się następujące zmiany:

1) W § 7 Wydział V/5, (str. 19) w brzmieniu ustalonem rozp. M. K. z dnia 20/VII. 1926 Nr. Pr. 3651/26 skreśla się ustęp:

„Współudział przy sprawdzaniach ilostanów materjałów i inwentarzy zasobowych, przeprowadzanych na wniosek Wydziałów Rachunkowych" i w miejsce niego wstawia się ustęp: „Sprawdzania ilościowe i pieniężne materjałów i inwentarzy zasobowych".

2) W § 7, Wydział IX/3, str. 25, (w brzmieniu ustalonem rozp. M. K. z dnia 20/VII 1926 Nr. Pr. 3651/26), skreśla się końcowe wyrazy „pieniężna i ilościowa kontrola zapasów w magazynach i składach, z udziałem Wydziału Rachunkowego" i w miejsce nich, wstawia się słowa: „wszechstronna kontrola zapasów w magazynach i składach oraz współudział przy sprawdzaniu ilościowem i pieniężnem materjałów i inwentarzy zasobowych, dokonywanem przez Wydział Rachunkowy".

3) Po punkcie 17 § 27 str. 57 wstawia się punkt 18 w następującem brzmieniu: „zarządzanie sprawdzań ilościowych i pieniężnych materjałów i inwentarzy zasobowych oraz inwentarzy użytkowych".

4) W poz. 5 § 31 str. 62 skreśla się słowa: „w porozumieniu z Wydziałem Rachunkowym".

313.

Nr. I. 21029/BO/28 z dnia 6 grudnia 1928 r. w przedmiocie ogłoszenia schematów podziału Dyrekcyj Kolei Państwowych na Wydziały i Działy oraz Okręgów D. K. P. na Oddziały.

W załączeniu podaje się do wiadomości obowiązujący, (stan z 1.XII.1928) na podstawie rozp. M. K. z 19 stycznia 1925 Nr. Pr. 271/25 i z 1 kwietnia 1925 Nr. Pr. 1425/25, podział Dyrekcyj Kolei Państwowych na Wydziały i Działy (referaty samoistne) oraz okręgów D. K. P. na Oddziały. Przy Działach i Oddziałach, utworzonych na podstawie innych (późniejszych) rozporządzeń względnie decyzyj M. K., podaje się Nr. i datę odnośnego rozporządzenia (decyzji).

Wszystkie przyszłe zmiany ustroju Dyrekcyj Kolei Państwowych i Oddziałów D. K. P. oraz ich siedzib, będzie się również ogłaszać w Dzienniku Urzędowym.

Załącznik 1 do Nr. I. 21029/BO/28.

PODZIAŁ DYREKCYJ KOLEI PAŃSTWOWYCH NA DZIAŁY I WYDZIAŁY.

Wydziały i Działy	Utworzone:
I Eksploatacyjny	
1 Ogólny 2 Pasażerski i Techniczny 3 Towarowy 4 Przewozowy 5 Reklamacyjny 6 Statystyczny 7 Biuro dla celów wojskowych	we wszystkich D. K. P.
8 Bocznic	w DKP. Katowice (tymczasowo na podstawie rozp. M. K. z 28/V.27 Nr. I. 8567/2/27, na stałe decyzją M. K. z 19/IV.28 pod tym samym N-rem.)
II Mechaniczny	
1 Ogólno-Gospodarczy 2 Parowozowy 3 Wagonowy	we wszystkich D. K. P.
4 Techniczny i Silnych Prądów	w D. K. P. Kraków, Lwów, Stanisławów, Poznań, Gdańsk i Katowice W trzech innych Dyrekcjach instnieje jako „Techniczny".
III Drogowy	
1 Ogólno-Gospodarczy 2 Podtorza i Mostów 3 Nawierzchni i Stacyj 4 Budynków	we wszystkich D. K. P.
5 Zabezpieczenia Ruchu Pociągów	w D. K. P. Kraków, Lwów, Stanisławów, Poznan, Gdańsk, Katowice.
IV Osobowy	
1 Ogólny 2 Osobowy 3 Zabezpieczeń i Humanitarny	we wszystkich D. K. P.
4 Osobowo-Gdański	w D. K. P. Gdańsk (decyzja M. K. z 30/5 1925 Nr. I.9387/25)

V Rachunkowy

Kancelarja Dyrekcji we wszystkich D. K. P. (wspólna dla wszystkich Wydziałów) z wyjątkiem Warszawskiej, gdzie istnieją narazie wyłącznie Kancelarje Wydziałowe (upoważnie M. K. z 25/IV 1925 Nr. 2048/25), Radomskiej, gdzie narazie tylko Wydziały I, II, IV i VIII posiadają wspólną kancelarję, inne zaś Wydziały obsługują Kancelarję Wydziałowe (upoważnienie jak wyżej) i Stanisławowskiej, gdzie obok Kancelarji Głównej, wspólnej dla wszystkich Wydziałów, istnieją Kancelarje Wydziałowe (system poaustryjacki), (upoważnienie M. K. z 24/I 1926 Nr. Pr. 5955/25.

Wydziały i Działy	Utworzone:
V Rachunkowy	
1 Ogólno-Rachunkowy 2 Kontroli Wpływów i Kas 3 Lkwidacji Poborów 4 Księgowości	we wszystkich D. K. P.
5 Ewidencji i Kontroli Materjałów	we wszystkich D. K. P. na podstawie rozp. M. K. z 19/VII.25 Nr. Pr. 3651/26
Referat kolei lokalnych	w D. K. P. Stanisławów, na podstawie upoważnienia M. K. z 21/III 1926 Nr. I. 1033/1/26
VI Handlowo-Taryfowy	
1 Ogólno-Handlowy	we wszystkich D. K. P. z wyjątkiem Stanisławowskiej, w której jest on złączony z Działem 3-cim w Dział I Ogólno-Handlowy i Przedsiębiorstw Pomocniczych
2 Taryfowy	we wszystkich D. K. P.
3 Przedsiębiorstw Pomocniczych	we wszystkich D. K. P. z wyjątkiem Stanisławoskiej
VII Kontroli Dochodów	w D. K. P. Gdańsk i Radom z siedzibą w Bydgoszczy
1 Ogólny 2 Pasażerski 3 Towarowy 4 Rewizyjny 5 Buchalteryjny 6 Reklamacyjny	we wszystkich D. K. P.
7 Kontroli Dochodów Kolei Wąskotorowych	w D. K. P. Warszawa

Wydziały i Działy	Utworzone
VIII Prawny	
1 Ogólno-Prawny i Dyscyplinarny 2 Procesowy 3 Gruntowy i Wywłaszczeń	we wszystkich D. K. P.
IX Zasobów	
1 Ogólno-Gospodarczy 2 Zakupów	we wszystkich D. K. P. na podstawie rozp. M. K. z 1.IV 1925 Pr. 1425/25 (W D. K. P. Poznań utworzony faktycznie na podstawie decyzji M. K. z 11/VI 1927 Nr. I. 10513/1-D/27)
3 Magazynowy	we wszystkich D. K. P. w. D. K. P. Radom, utworzony faktycznie na podstawie decyzji M. K. z 7/II 1928 Nr. I. 27014/1-F/27
X Sanitarny	we wszystkich D. K. P. na podstawie rozp. M. K. z 6/II 1925 r. Nr. S. 58/25
X Elektrotechniczn	
1 Ogólno-Gospodarczy 2 Silnych Prądów 3 Telegrafu i Telefonów 4 Zabezpieczenia Ruchu Pociągów	w D. K. P. Warszawa, Radom i Wilno
XII Kolei Wąskotorowych	
1 Ogólno-Gospodarczy 2 Eksploatacyjny 3 Drogowy 4 Mechaniczny	w D. K. P. Warszawa, Radom i Wilno
Dział Kolei Wąskotorowych	w D. K. P. Katowice
Kasa Główna	we wszystkich D. K. P.

Załącznik 2 do Nr. I. 21029/BO/28.

PODZIAŁ OKRĘGÓW DYREKCYJ KOLEI PAŃSTWOWYCH NA ODDZIAŁY.

Dyrekcja Kolei Państwowych	Siedziba oddziałów		
	Eksploatacyjnych	Mechanicznych	Drogowych
w Warszawie	Piotrków (czasowo Częstochowa) Łódź Warszawa (Wschodnia) Siedlce	Piotrków Łódź Warszawa (Wschodnia) Siedlce	Ząbkowice Częstochowa (rozp. M. K. Nr. Pr. 3311/25) Piotrków (czasowo Skierniemice), Łódź Kutno (rozp. M. K. z 7/4 1925 Nr. V. 3341/25) Warszawa Główna Warszawa Wschodnia Siedlce Ostrołęka
w Radomiu	Kielce Lublin Kowel	Skarżysko Lublin Kowel	Kielce Skarżysko Lublin Chełm Kowel Równe Sarny
w Wilnie	Wilno Wołkowysk Białystok Brześć	Wilno Wołkowysk Białystok Brześć	Wilno Królewszczyzna Lida Wołkowysk Grodno Białystok Brześć Baranowicze
w Poznaniu	Poznań Ostrów Leszno Gniezno (czasowo Inowrocław)	Poznań Ostrów Leszno Gniezno	Poznań I Poznań II Wągrowiec Gniezno Wolsztyn Jarocin Ostrów Oddziały Poznań II, Gniezno i Jarocin, utworzono na podstawie rozp. M. K. z 14/VI/28 Nr. V. 4813/16 Dz. U. M. K. Nr. 17 poz. 139).

Dyrekcja Kolei Państwowych	Siedziba oddziałów		
	Eksploatacyjnych	Mechanicznych	Drogowych
w Gdańsku	Gdańsk Tczew Toruń Bydgoszcz	Gdańsk Tczew Toruń Bydgoszcz	Gdańsk Tczew (narazie nieuruchomiony) Chojnice Bydgoszcz Grudziądz Toruń (czasowo Grudziądz (Oddziały w Tczewie i w Toruniu utworzono na podstawie rozp. M. K. z 9/V.28 Nr. V. 4218/16/28 (Dz. U. M. K. Nr. 17, poz. 192).
w Katowicach	Katowice Tarnowskie Góry Rybnik	Katowice Tarnowskie Góry Rybnik	Katowice Tarnowskie Góry Rybnik
w Krakowie		Bielsko (czasowo Dziedzice) Kraków Nowy Sącz	
we Lwowie		Lwów Przemyśl Stryj	
w Stanisławowie			

SPRAWY FINANSOWE.

314.

Nr. II/10004/6/28 z dnia 27 listopada 1928 r. w sprawie zmian w przepisach rachunkowych dla Kas biletowych, bagażowych i towarowych oraz w Regulaminie dla Wydz. Kontroli Dochodów.

W następstwie wprowadzenia z dn. 1 listopada r. b. nowego Regulaminu przewozu przesyłek towarowych (Cz. I Taryfy Tow.) Ministerstwo Komunikacji powiadamia o następujących zmianach i uzupełnieniach dotychczasowych przepisów od daty powyższej.

I. Przepisy rachunkowe dla kas biletowych, bagażowych i towarowych.

Art. 24.

1) P. 4 otrzymuje następującą zmienioną redakcję:

„4. Stacja nadania odpowiada wyłącznie za prawidłowe obliczanie:

a) należności przewozowych i opłat dodatkowych oraz kosztów na st. nadania, które nadawca, w myśl swego oświadczenia w liście przewozowym, obowiązał się uiścić przy nadaniu,

b) należności przewozowych i opłat dodatkowych za przesyłki, podlegające zgodnie z postanowieniami Reg. P. T. obowiązkowej opłacie zgóry przy nadaniu".

Dotychczasowy ustęp„ b)" bez zmiany co do treści oznacza się jako „c)".

Art. 28.

1) W p. 5-ym ustępie 5-ym skreśla się słowa: „bez pobrania opłat", a natomiast umieszcza się: „jako frankowane w całości, lub częściowo (§ 21 R. P. T.)".

Ustęp 6-y uzupełnia się w samym końcu słowami: „Ta ostatnia stacja otrzymawszy zlecenie z rachunkiem przedpłaty zmniejsza w liście przewozowym sumę należności przekazanych i pobiera od odbiorcy tylko należności, których nadawca nie przyjął na swój rachunek.

Cedułę przewozową należy przychodować z pierwotną sumą przekazu, różnicę zaś między tą sumą a sumą pobraną od odbiorcy odkartować na stację nadania jako należność uprzednią za zwrotem odpowiednio uzupełnionego rachunku przedpłaty.

2) P. 6 otrzymuje następujące brzmienie:

„6) W razie stwierdzenia, że stacja nadania obliczyła i pobrała należności przewozowe i opłaty dodatkowe, podlegające uiszczeniu przez nadawcę zgodnie z jego oświadczeniem w liście przewozowym (§ 17 R. P. T.) w mniejszej wysokości, aniżeli ta wypadła według odpowiednich taryf, należy różnicę wykazać w liście przewozowym i cedule, jako przekazaną oraz pobrać od odbiorcy przesyłki.

Jeżeli odbiorca odmówi wpłacenia różnicy, należy zwrócić się do stacji nadania pisemnie lub w razie konieczności telegraficznie z żądaniem ściągnięcia różnicy od nadawcy. Do czasu nadejścia wiadomości o jej pobraniu nie wolno wydawać przesyłki. Stacja przeznaczenia powinna jednakże przytem należycie rozważyć czy natura danej przesyłki (zwierzęta żywe, przesyłki wybuchowe, łatwo się psujące i t. d.) lub spowodowane nie wydaniem — przekroczenie terminu dostawy wreszcie nieznaczna wysokość różnicy albo też dostateczna odpowiedzialność i solidność firmy, która nadała przesyłkę, nie wskazują na wydanie przesyłki przed nadejściem wiadomości o dodatkowem pobraniu różnicy od nadawcy, a to z uwagi na uniknięcia w ten sposób poważniejszych strat dla kolei.

Po nadejściu zawiadomienia o pobraniu różnicy od nadawcy stacja przeznaczenia skreśla ją w liście przewozowym z odpowiednią adnotacją i odkartowuje ją jako należność uprzednią na stację nadania. Ceduła pierwotna pozostaje bez zmiany.

Gdyby nadawca również odmówił uiszczenia różnicy należy przesyłkę nie wydaną jeszcze traktować jako nieodebraną.

W wypadkach wydania przesyłki z powodów wskazanych powyżej należy różnicę w opłatach odkartować na stację nadania.

W wypadku, gdy stacja nadania, wbrew oświadczeniu nadawcy w liście przewozowym o przyjęciu należności na jego rachunek, przekazała je na odbiorcę bądź w liście przewozowym i cedule, bądź też w samej tylko cedule, stacja przeznaczenia powinna wyjaśnić sprawę w drodze pisemnej lub w razie potrzeby telegraficznie. Przed wyjaśnieniem, wzgl. uregulowaniem sprawy pobrania należności w myśl niniejszych przepisów, wydanie przesyłki może nastąpić tylko za pobraniem od jej odbiorcy odpowiedniego zabezpieczenai".

3) W punkcie 9 ustęp b należy „art. 60 p. p." zamienić na „§ 7 R. P. T.".

Art. 33.

Treść p. 12 zmienia się w sposób następujący: „12) Stacja nadania powinna dokonać obrachunku z nadawcą w ciągu 2-ch tygodni od upływu terminu dostawy przesyłki. Jeżeli do tego czasu stacja przeznaczenia nie zwróciła rachunku przedpłaty, należy zażądać tego zwrotu. Gdyby powtórne przynaglenie w tym względzie nie odniosło skutku, stacja nadania ma obowiązek donieść o tem Wydziałowi Kontroli Dochodów".

Art. 35.

W dz. D p. 4-ym należy poprawić: w ustępie pierwszym ilość dni z „20" na „10", zaś w ustępie drugim ilość tygodni z „4" na „3".

Art. 37.

1) W punkcie 2-im ustępie 1-ym słowa „2 egzemplarzach pisanych" zamienia się na „1 egzemplarzu pisanym".

Ustęp 2-gi skreśla się w całości.

2) W p. 3-im skreśla się zdanie 1-sze, natomiast zaś umieszcza, co następuje: „Z chwilą otrzymania rejestru Kasa zawiadamia o każdej pojedyńczej nadpłacie, przewyższającej 1 zł., na obszarze W. M. Gdańska 0,50 guld. gd., osobę uprawnioną do jej podjęcia na druku wzoru 32 (strona 1-a) za podpisem zawiadowcy stacji wzgl. kasjera. Koszty zawiadomienia przeprowadza się przez wykaz wydatków różnych.

W zawiadomieniu należy wskazywać tylko te dokumenty, które w danym wypadku (Reg. P. O. § 63 i R. P. T. § 40) osoba uprawniona powinna przedstawić, wzmiankę zaś o pozostałych dokumentach skreślać, ponieważ należy skreślać słowa: od „Taryfy Ogólnej" do „art. 71" włącznie, a natomiast wpisywać od ręki zależnie od wypadku: „R. P. O. § 45 lub R. P. T. § 45".

Zdanie 2-ie tego punktu pozostaje w obecnej redakcji ze zmianą jedynie słów: „na miejscu ogłoszenia" na „w kasie".

3) W p. 4-ym zamiast słów: „obu egzemplarzach rejestru" umieszcza się „rejestrze".

4) W p. 5-ym wierszu 3-im słowo „pierwszej" zastępuje się słowem „drugiej", prócz tego dalej pomiędzy słowami „wtórnik listu przewozowego" a sł. „o ile" wstawia się: „poświadczenie nadania przesyłki ekspresowej".

5) W p. 7-ym należy poprawić „3-im" na „2-im".

Art. 46.

1) W dz. I p. 1-ym wierszu 3-im między sł. „bagażu" a sł. „i po" dodaje się: „i przesyłek ekspresowych".

2) W dz. II p. 1-a, skreśla się przecinek w samym końcu i uzupełnia w dalszym ciągu treść dodaniem: „i za zawiadomienia stron o nadpłatach".

Art. 47.

W p. 10-ym ustępie 1-ym pomiędzy sł. „towarów" a „powinien" włącza się: „i przesyłek ekspresowych".

Art. 51.

1) Nagłówek artykułu, oraz nagłówek dz. A uzupełnia się: w pierwszym po słowie „Bagażu"

przecinkiem i następnie dodaniem sł. „Przesyłek Ekspresowych", w drugim przez postawienie po sł. „osób" zamiast „i" przecinka, a dalej po sł. „Bagażu" dodaniem „i Przesyłek Ekspresowych".

2) W dz. A p. 2-im wierszu 1-ym i 2-im sł. „nadzwyczajnych" poprawia się na „ekspresowych".

II. Regulamin dla Wydziałów Kontroli Dochodów.

Art. 1.

W p. a), b), d), h), i), j) i k) między sł. „bagażu" a „towarów" wstawia się sł. „przesyłek ekspresowych".

Art. 6.

Wykazy, wyszczególnione w p. 11ym pod V a), b) i c) przenosi się powyżej pod IV jako g), h), i), księgi pozostałe w V pod d) i e) oznacza się, jako a) i b).

Art. 7.

Rozdz. D. 1) W p. 1-ym, ustępie 1-ym wierszu 1-ym i 2-im skreśla się sł. „i wydane przesyłki nadzwyczajne", a natomiast pomiędzy sł. „Kasy" a „sortuje" wstawia się: „i ceduły, przedstawiane przy wykazach miesięcznych wydanych przesyłek ekspresowych"; w wierszu 5-ym sł. „nadzwyczajnej" poprawia się na „ekspresowej".

W ustępie 2-im między sł. „zagranicy" a „należy" umieszcza się: ,o,raz. ceduły na przybyłe w tej komunikacji przesyłki ekspresowe".

W ustępie 3-im między sł. „składowe" a sł. „porównywa" należy wstawić: „oraz ceduły na przesyłki ekspresowe, za które należało pobrać przy wydaniu należności i koszty powstałe w drodze i na stacji przeznaczenia", pozatem poprawić sł. „opłatę składowego" na „opłaty i należności powyższe", dalej bez zmiany.

2) W p. 3-im, ustępie 1-ym, wierszu 1-ym zamiast „i" wstawia się „jako też", po słowie zaś „bagażowe" dodaje: „i ekspresowe", następnie w wierszu 2-im między sł. „ceduły" a „nadesłane" umieszcza się: „bagażowe, jak również grzbiety i ceduły listów ekspresowych".

W ustępie 3-im, wierszu 2-im po sł. „bagażu" dodaje się: „względnie z wykazami nadanych przesyłek ekspresowych". W samym końcu tego ustępu zamiast kropki postawić przecinek i dodać: „w stosunku do przesyłek ekspresowych według ceduły ekspresowej".

W ustępie 4-ym po sł. „bagażowych" dodać „oraz ekspresowych".

Rozdz. E. P. 1-y, ustęp 2-i uzupełnia się następującym wierszem nowym:

„c) Wykazy nadanych przesyłek ekspresowych".

Rozdz. F. W nagłówku należy zamiast „i" postawić przecinek, następnie po „bagażu" dodać: „i przesyłek ekspresowych".

W dz. a) Komunikacja miejscowa.

1) P. 1-y w wierszu 2-im uzupełnia się między sł. „bagażu" a „należy" dodaniem słów: „oraz nadanych przesyłek ekspresowych" i poprawia się przez postawienie w wierszu 4-ym po słowie „osób" zamiast „i" przecinka, w wierszu zaś 5-ym przez dodanie przed sł. „przesyłek" sł. „oddzielnie z przewozu" oraz poprawienie „nadzwyczajnych" na „ekspresowych".

2) W p. 7-ym, ustępie 2-im, wierszu 4-ym po sł. „osób" zamiast „i" stawia się przecinek, zaś w wierszu 5-ym między słowami „bagażu" a „sumy" umieszcza się: „i oddzielnie dla przesyłek ekspresowych".

W dz. b) Komunikacja bezpośrednia i zagraniczna.

1) W p. 1-ym, wierszu 2-im umieścić: z początku zamiast „i" przecinek, między sł. „wysłanego" a „w komunikacjach" sł. „i nadanych przesyłek ekspresowych", dalej w wierszu 4-ym po sł. „osób" zastąpić „i" przecinkiem, zaś między sł. „bagażu" a „zestawienia" wstawić: „i oddzielnie z przewozu przesyłek ekspresowych", wreszcie w wierszu przedostatnim pomiędzy sł. „bagażowych" a „pozostają" umieścić: „oraz grzbiety listów ekspresowych".

2) W p. 2-im, ustępie 1-ym, wierszu 1-ym zmienić „i" na przecinek, w wierszu zaś 2-im pomiędzy sł. „bagażu" a „oddzielnie" wstawić: „i z przewozu przesyłek ekspresowych".

W ustępie 2-im, wierszu 2-im między sł. „bagażu" a „dokonanego" włączyć sł. „oraz przewozu przesyłek ekspresowych".

Art. 8.

Rozdz. B. 1) W p. 2-im, ustępie 4-ym, wierszu 1-ym między sł. „nadpłaty" a „nieprzedstawiające" wstawia się: „powyżej 1 zł. i na obszarze W. M. Gdańska 0,50 guld.", w wierszu 2-im sł. „potrójny" zmienia się na „podwójny", następnie w wierszu 3-im zamiast „dwa egzemplarze" umieszcza się „jeden egzemplarz".

2) P. 4-y uzupełnia się w samym końcu następującem nowem zdaniem:

„Różnice (niedobory), ujawnione w należnościach, opłaconych przy nadaniu na stacjach innych okręgów dyrekcyjnych podaje się do wiadomości właściwych Wydziałów Kontroli Dochodów celem dodatkowego pobrania od nadawców przesyłek oraz przeprowadzenia w rachunku międzydyrekcyjnym odzyskanych niedoborów na dobro tych Dyrekcyj, które je ujawniły".

Art. 9.

1) W p. 1-ym, ustępie 2-im wstawia się pomiędzy sł. „podróżnych" a „należy" słowa: „jako też na podstawie ceduł na przesyłki ekspresowe".

2) P. 6-y uzupełnia się nowym ustępem 7-ym następującej treści:

„Termin przedawnienia roszczeń z tytułu niedoborów i nadwyżek, powstałych ze sprzedaży przesyłek, określa § 45 R. P. T.".

Rozdz. II (Statystyka). W nagłówku zamiast „ładunków nadzwyczajnych" umieszcza się: „przesyłek ekspresowych".

W p. a) ustępie 1-ym, wierszu 1-ym sł. „ładunków nadzwyczajnych" zastępuje się sł. „przesyłek ekspresowych", w wierszu 3-im między sł. „kwitów" a „według" wstawia się: „oraz wagi i ilości listów ekspresowych", zaś w wierszu 4-ym między sł. „na" a „wykaz" umieszcza się sł. „oddzielnie" z równoczesnem poprawieniem „wykaz" na „wykazy" i „porubrykowany" na „porubrykowane".

W ustępie 2-im, wierszu 2-im między sł. „bagażu" a „przybyłego" wstawia się: „oraz ilością listów ekspresowych i wagą tych przesyłek" z poprawką sł. „przybyłego" na „przybyłych".

W p. b) wiersz 1-y otrzymuje następującą redakcję: „Wykazy okresowe powinny zawierać:"

Pod 1) przed sł. „ilość" umieszcza się sł. „oddzielnie", po sł. „bagażowych" skreśla się przecinek i sł. „oraz oddzielnie", a natomiast umieszcza „i", następnie po sł. „bagażu" zamiast „i" wstawia się „oraz", wreszcie zamiast słów: „oddzielnie wagę przesyłek nadzwyczajnych" umieszcza się: „oddzielnie ilość i wagę przesyłek ekspresowych".

Pod 2) przeprowadza się podobną zmianę w tekście, jak powyżej pod 1).

Pod 3) sł. „nadzwyczajnych" zastępuje się sł. „ekspresowych".

W p. c) między sł. „(tonno-kilometry)" a „wylicza" wstawia się: „oddzielnie bagażu i oddzielnie przesyłek ekspresowych".

Rozdz. IV. B. Nagłówek uzupełnia się dodaniem słów: „i przesyłek ekspresowych".

W ustępie 2-im sł. „ładunków nadzwyczajnych" zmienia się na „przesyłek ekspresowych", oraz między sł. „wyliczyć" a „przeciętnie" wstawia się: „oddzielnie dla bagażu i oddzielnie dla przesyłek ekspresowych", wreszcie w samym końcu ustępu po słowie „ton" dodaje się: „każdego rodzaju tych przewozów".

Art. 10.

Rozdz. C. W p. 2-im a) nagłówek uzupełnia się przez dodanie: „i przesyłek ekspresowych".

Rozdz. D. Punkt 14 skreśla się w całości, wobec czego dotychczasowy „p. 15" oznacza się jako „14-ty".

Art. 11.

Rozdz. B. 1) W p. 8 między ustępem 1-ym a 2-im umieszcza się nowy ustęp w następującej redakcji:

„Do sumy nadpłaty przyznanej z pojedyńczego listu przewozowego w wysokości ponad złotych 20 i guld. 12 na obszarze W. M. Gdańska dolicza się odsetki w stosunku 6-ciu rocznie. Odsetki należy obliczać od dnia wniesienia reklamacji do dnia jej załatwienia z dodaniem 2-ch dni na czynności wypłaty. Wypłacone odsetki zarachowuje się jako wydatek z Rozdz. 9 § 6. Nadpłaty, wypłacone w kasach manipulacyjnych na podstawie rejestrów (zawiadomień) oraz nadpłaty przyznane w drodze załatwienia reklamacji z tytułu przewozu bagażu i przesyłek ekspresowych nie podlegają opłacie odsetek".

2) W p. 9 ustępie 1-ym dodaje się następujące nowe zdanie:

„W podobny sposób zalicza się również odsetki wypłacone z reklamacji".

W ustępie 2-im pomiędzy sł. „podzielić" a „między" wstawia się: „wraz z przypadającemi odsetkami".

Rozdz. C. 1) W p. 4-ym ustęp c) skreśla się w całości.

2) W p. 6-ym, wierszu 2-im i 3-im skreśla się słowa od „art." do „bagażowej" włącznie i natomiast wstawia: „§ 12 post. wykonw. V R. P. O.".

3) W p. 7-ym, wierszu 1-ym między sł. „zwrotów" a „z przyczyn" umieszcza się: „w całości lub częściowo", w wierszu 2-im pomiędzy sł. „choroba" a „podróżnego" wstawia się: „śmierci lub wypadku, który dotknął i t. p.", następnie między sł. „przewidzianych" a „należy" skreśla się sł. „taryfie", zamiast zaś tego wstawia: „§ 26-ym p. 1ym ust. 2-im R. P. O.", wreszcie uzupełnia się dany punkt w samym końcu w sposób następujący: „nie mniej jednak niż zł. 0,50 i guld. 0,30 na obszarze W. M. Gdańska, oraz nie więcej jak zł. 3 i guld. 1,50 na obszarze W. M. Gdańska od jednego biletu, jak również koszty ewent. przesłania należności. Opłaty wymienione w p. 3-im tegoż §-u 26-go nie podlegają zwrotowi".

Rozdz. D. Nagłówek uzupełnia się dodaniem: „i przesyłek ekspresowych" oraz dodaniem w końcu ustępu 1-go słów: „i zgodnie z postanowieniami § 26-go p. 7 i 9 R. P. O.". Pozatem wprowadza się nowy ustęp 2-gi treści następującej:

„Zwrotu nadpłat z przewozu przesyłek ekspresowych dokonywa się w myśl postanowień, zawartych poniżej w rozdziale E".

Ujęte w niniejsze rozporządzenie zmiany i uzupełnienia odpowiednich przepisów wchodzą w wykonanie z ważnością od dn. 1 listopada r. b.

Ponadto Ministerstwo Komunikacji zwraca szczególną uwagę Dyrekcyj Kolei Państwowych na następujące nowe w porównaniu z poprzedniemi przepisami przewozowemi postanowienia Regulaminu Przew. Tow.:

a) wprowadzenie odsetek za zwłokę w wypłacie zaliczeń — i

b) doliczanie odsetek do zwracanych z reklamacji nadpłat,

wobec czego poleca się rozciągnąć ścisłą kontrolę nad terminowym zwrotem na stacje nadania przesyłek przekazów zaliczeniowych, stwierdzających pobranie zaliczeń od odbiorców przesyłek, jako też nad dokładnością taksacji dowodów przewozowych zarówno na stacjach jak w Wydziałach Kontroli Dochodów.

SPRAWY EKSPLOATACYJNE.

315.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji Nr. IV. 13324/11 z dnia 30 listopada 1928 r. w sprawie przyłączenia do Oddziału Eksploatacyjnego w Poznaniu odcinka Luboń — Mosina włącznie z odgałęzieniem Puszczykowo — Ludwikowo.

Z dniem 1 stycznia 1929 r. odcinek Luboń — Mosina włącznie z odgałęzieniem Puszczykowo — Ludwikowo wyłącza się z Oddziału Eksploatacyjnego, mającego siedzibę w Lesznie i przyłącza się do Oddziału Eksploatacyjnego, mającego siedzibę w Poznaniu.

Wykonanie powyższego polecam Dyrekcji Poznańskiej.

316.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 3 grudnia 1928 r. Nr. IV/13846/11 w sprawie Przepisów bezpieczeństwa dla pracowników kolejowych i ich domowników.

1) Z dniem 1-ego stycznia 1929 r. wprowadza się w życie na kolejach polskich podane niżej i zatwierdzone przezemnie Przepisy bezpieczeństwa dla pracowników kolejowych i ich domowników.

2) Przepisy te obowiązują wszystkich pracowników kolejowych oraz ich domowników.

3) Przepisy te powinny być wywieszone w miejscu widocznem we wszystkich lokalach służbowych, tudzież w skarbowych budynkach mieszkalnych, znajdujących się w obrębie wywłaszczenia kolejowego.

Przepisy te będą wydane nakładem Ministerstwa Komunikacji w dwóch rodzajach, a mianowicie: przeznaczone do wywieszenia — w formie ćwiartki większego rozmiaru z drukiem na jednej stronie oraz przeznaczone do rozdania wszystkim pracownikom kolejowym — w formie ósemki z drukiem na obu stronach.

5) Zapotrzebowania na druki te Dyrekcje prześlą zwykłym trybem do Ministerstwa Komunikacji Departament VI (Wydział Zasobów).

6) Z dniem wejścia w życie powyższych przepisów bezpieczeństwa tracą moc obowiązującą przepisy, wydane przy rozporządzeniu z dnia 24 października 1922 r. Nr. IV/13506/16.

PRZEPISY BEZPIECZEŃSTWA DLA PRACOWNIKÓW KOLEJOWYCH I ICH DOMOWNIKÓW.

§ 1.

Przy wykonywaniu obowiązków służbowych każdy pracownik kolejowy powinien sam dbać o własne bezpieczeństwo.

§ 2.

Podczas przechodzenia przez tory kolejowe pracownicy kolejowi obowiązani są zachowywać jak największą ostrożność.

§ 3.

Zabrania się pracownikom kolejowym:

a) chodzenia po torze kolejowym, jeśli tego nie wymagają warunki ich służby;
b) chodzenia pomiędzy torem kolejowym a ładowniami i magazynami, przylegającemi do tego toru, podczas przetaczania po nim taboru kolejowego;
c) przechodzenia tuż przed taborem kolejowym, będącym w ruchu;
d) przechodzenia pod wagonami, będącemi w ruchu;
e) stawania na zderzakach lub sprzęgłach wagonów, będących w ruchu;
f) wskakiwania na stopnie i zeskakiwania ze stopni parowozów i wagonów podczas szybkiego ich biegu;
g) sprzęgania i rozprzęgania wagonów i parowozów podczas szybkiego ich biegu;
h) rozprzęgania wagonów ze stopni wagonów podczas ich biegu;
i) wychylania się zbyt daleko z taboru, będącego w ruchu;
k) przebywania na dachach lub ładunkach wagonów w czasie ich biegu.

§ 4.

Pracownicy kolejowi poszczególnych działów służby powinni stosować się do postanowień o zachowaniu osobistego bezpieczeństwa, zawartych w przepisach, dotyczących zakresu ich służby.

§ 5.

Pracownicy kolejowi, będący poza służbą, mogą chodzić po torach kolejowych, jeśli posiadają specjalne, upoważniające do tego, przepustki, wydane przez właściwą władzę.

§ 6.

Domownikom pracowników kolejowych chodzenie po torach kolejowych jest wogóle wzbronione. Przechodzenie przez tory względnie pomiędzytorzach może im być dozwolone tylko w miejscach specjalnie w tym celu wyznaczonych przez Zarząd kolei, i tylko wówczas, gdy w pobliżu nie odbywa się przetaczanie taboru lub przejście nie jest zastawione przez pociąg.

W obrębie dworca kolejowego mogą domownicy pracowników kolejowych wchodzić jedynie do miejsc, przeznaczonych dla publiczności, z zachowaniem przepisów, obowiązujących publiczność.

317.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 12 grudnia 1928 r. Nr. IV/17325/11 w sprawie wprowadzenia w życie rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafók i Ministra Komunikacji z dnia 19 października 1928 r. w sprawie wykonywania przez urzędy kolejowe pomocniczej służby telegraficznej.

1. Z dniem 1-go stycznia 1929 r. wchodzą w życie, podane poniżej:

a) rozporządzenie z dnia 19 października 1928 r. w sprawie wykonywania przez stacje kolejowe pomocniczej służby telegraficznej,
b) przepisy wykonawcze do tego rozporządzenia.

2. Z wejściem w życie powyższego rozporządzenia traci moc obowiązującą umowa z dnia 14 sierpnia 1919 roku, zawarta między b. Ministerstwem Poczt i Telegrafów i Ministerstwem Kolei Żelaznych w sprawie przyjmowania telegramów prywatnych na stacjach kolejowych; w szczególności uchyla się pobieranie, przewidzianej w art. 9 tej umowy, dodatkowej opłaty za telegramy poza normalną taryfą, pobieranej w kwocie 3 gr. od wyrazu przez stacje kolejowe, leżące w miejscowościach posiadających państwowe urzędy telegraficzne.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów i Ministra Komunikacji z dnia 19 października 1928 r. w spawie wykonywania przez urzędy kolejowe pomocniczej służby telegraficznej

Na mocy art. 9, 17, 18, 19, 21, 23, i 48 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. Ust. R. P. Nr. 52, z r. 1924, poz. 584) oraz art. 2 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczt i Telegrafów (Dz. Ust. R. P. Nr. 5 z roku 1927, poz. 26) zarządza się co następuje:

I. Zasady pomocniczej służby telegraficznej.

§ 1.

Urządzenia telegraficzne stacyj kolejowych, przeznaczone zasadniczo do wymiany służbowej korespondencji władz, urzędów i organów kolejowych, mogą służyć równocześnie do wymiany korespondencji ogólnej (państwowej i prywatnej) na zasadach podanych poniżej.

Udział stacyj kolejowych w wymianie telegramów korespondencji ogólnej nosi nazwę „pomocniczej służby telegraficznej".

Pomocnicza służba telegraficzna może być wykonywaną w zakresie ograniczonym lub w zakresie pełnym.

§ 2.

Pomocnicza służba telegraficzna, wykonywana w zakresie ograniczonym, polega na przyjmowaniu od stron, odtelegrafowaniu i doręczaniu stronom telegramów:

a) państwowych,
b) służbowych Zarządu Poczt i Telegrafów i jego organów,
c) meteorologicznych Państwowego Instytutu Meteorologicznego w Warszawie, jego stacyj i obserwatorów,
d) alarmowych, wysyłanych przez instytucje lub osoby prywatne do właściwych władz państwowych o pomoc w wypadkach napadów rabunkowych, pożarów, powodzi, katastrof kolejowych i lotniczych oraz innych nieszczęść, spowodowanych żywiołowemi zdarzeniami,
e) prywatnych pasażerskich, t. j. nadawanych przez podróżnych lub adresowanych do podróżnych, jadących pociągami, a dotyczących spraw, związanych z odbywaną przez nich podróżą.

Do wykonywania pomocniczej służby telegraficznej w zakresie ograniczonym powołane sa wszystkie bez wyjątku stacje kolejowe, wyposażone w odpowiednie urządzenia telegraficzne.

§ 3.

Pomocnicza służba telegraficzna, wykonywana w zakresie pełnym, polega na przyjmowaniu od stron, odtelegrafowaniu i doręczaniu stronom, prócz korespondencji wskazanej powyżej w § 2, również wszelkiego rodzaju innej korespondencji prywatnej. Do wykonywania pomocniczej służby telegraficznej w zakresie pełnym powołane są tylko te stacje kolejowe, które wyznaczy Zarząd Kolei w porozumieniu z Zarządem Poczt i Telegrafów.

Z wnioskami w sprawie zaprowadzenia pomocniczej służby telegraficznej, wykonywanej w zakresie pełnym na jakiejkolwiek stacji kolejowej, względnie zwinięcia jej lub ograniczenia mogą występować oba wymienione Zarządy.

§ 4.

Stacje kolejowe wykonywują pomocniczą służbę telegraficzną zasadniczo jedynie w zakresie obrotu krajowego i tylko niektóre z nich, w drodze wyjątku, na zasadzie porozumienia oby Zarządów, mogą być powołane do wykonywania pomocniczej służby telegraficznej i w obrocie z zagranicą.

Stacje kolejowe, powołane do wykonywania pomocniczej służby telegraficznej w obrocie z zagranicą, wykonywują ją w zakresie takim samym, jak urzędy telegraficzne Zarządu Poczt i Telegrafów.

W tych wszystkich wypadkach, gdy z tytułu wykonywanej przez stacje kolejowe pomocniczej służby telegraficznej w obrocie z zagranicą, zachodzi potrzeba porozumiewania się z Biurem Międzynarodowym Związku Telegraficznego, z poszczególnemi Zarządami telegrafów zagranicznych lub z prywatnemi Towarzystwami, eksploatującemi międzynarodowe linje telegraficzne, sprawy te załatwia Zarząd Poczt i Telegrafów.

§ 5.

Stacje kolejowe, wyznaczone do wykonywania pomocniczej służby telegraficznej w zakresie pełnym, wykazywane będą w urzędowych spisach urzędów pocztowo-telegraficznych, wydawanych przez Zarząd Poczt i Telegrafów.

Stacje kolejowe, wyznaczone do wykonywania pomocniczej służby telegraficznej również i w obrocie z zagranicą, wykazywane będą ponadto w urzędowych spisach Międzynarodowego Biura Związku Telegraficznego — staraniem Zarządu Poczt i Telegrafów.

§ 6.

Urzędową nazwą stacji kolejowej, pełniącej pomocniczą służbę telegraficzną, jest jej urzędowa nazwa uzupełniona dodatkiem „Dworzec".

Ustalona według powyższych zasad nazwa powinna być używana w adresach i nagłówkach telegramów, jakoteż we wszystkich zapiskach urzędowych i korespondencji urzędowej, odnoszącej się do wykonywania pomocniczej służby telegraficznej.

§ 7.

Zarząd Kolei, w porozumieniu z Zarządem Poczt i Telegrafów, wyznacza godziny urzędowania dla każdej stacji kolejowej, pełniącej pomocniczą służbę telegraficzną w zakresie pełnym (§ 3).

§ 8.

Przekazywanie korespondecji telegraficznej z sieci telegraficznej kolejowej na sieć telegraficzną Zarządu Poczt i Telegrafów lub odwrotnie, uskuteczniają się w drodze telegraficznej za pomocą specjalnych przewodów łącznikowych, łączących pewne stacje kolejowe, wykonywujące pomocniczą służbę telegraficzną w zakresie pełnym (§ 3), ze znajdującemi się w ich sąsiedztwie urzędami telegraficznemi Zarządu Poczt i Telegrafów.

Połączone w ten sposób urzędy obu Zarządów noszą nazwę urzędów wymiany. Wyznaczają je oba Zarządy na podstawie wzajemnego porozumienia się.

Przewody łącznikowe włącza się zarówno na stacjach kolejowych jak i w urzędach Zarządu Poczt i Telegrafów do osobnych aparatów.

Linje łącznikowe buduje i konserwuje własnym kosztem Zarząd Poczt i Telegrafów. Pozostają one jego własnością i objęte są spisem przewodów Zarządu Poczt i Telegrafów.

Urządzenia stacyjne dla przewodów łącznikowych ustawia każdy z obu Zarządów w swoich urzędach własnym kosztem. Pozostają one własnością odnośnego Zarządu.

§ 9.

Pomocniczą służbę telegraficzną na stacjach kolejowych pełni wyłącznie personel kolejowy.
Zarządu Poczt i Telegrafów obowiązany jest, pod

Personel ten tak samo jak personel urzędów odpowiedzialnością dyscyplinarną i karną, do zachowania i przestrzegania tajemnicy korespondencji telegraficznej państwowej, służbowej i prywatnej.

§ 10.

Pomocnicza służba telegraficzna, wykonywana przez stacje kolejowe, odbywa się wedle obowiązujących każdorazowo przepisów ordynacji telegraficznej i regulaminu telegraficznego, wydawanych przez Zarząd Poczt i Telegrafów, o ile w niniejszem rozporządzeniu, w poszczególnych wypadkach, nie jest ustalony inny sposób.

O wszelkich zmianach, dotyczących wyżej przytoczonych przepisów i regulaminu, będą miejscowe Dyrekcje Poczt i Telegrafów zawiadamiać odnośne Dyrekcje Kolejowe.

§ 11.

Zarząd Poczt i Telegrafów i Zarząd Kolei przestrzegać będą, by informacje, dotyczące wykonywania pomocniczej służby telegraficznej, a interesujące szerszy ogół, podawane były w odpowiedni sposób do wiadomości publicznej.

§ 12.

Za telegramy państwowe i prywatne, przyjmowane od stron na stacjach kolejowych, lub adresowane do stacyj kolejowych, jako do urzędów odbiorczych, obowiązują normalne opłaty telegraficzne według każdorazowej taryfy Zarządu Poczt i Telegrafów.

§ 13.

Należność za telegramy, nadawane na stacjach kolejowych, przesyłane wyłącznie na przewodach kolejowych i doręczane przez stacje kolejowe, przypada w całości Zarządowi Kolei.

Należność za telegramy krajowe, nadawane na stacjach kolejowych, a przesyłane częściowo na przewodach kolejowych, częściowo na przewodach Zarządu Poczt i Telegrafów, lub też skierowywane przez stację kolejową bezpośrednio do urzedu telegraficznego Zarządu Poczt i Telegrafów, dzieli się między oba Zarządy w ten sposób, iż Zarząd Poczt i Telegrafów otrzymuje w każdym wypadku 2/3, Zarząd zaś Kolei 1/3 tej należności.

Należność za telegramy zagraniczne, nadawane na stacjach kolejowych a z reguły przekazywane na sieć Zarządu Poczt i Telegrafów, dzieli się między oba Zarządy w ten sposób, iż Zarząd Kolejowy otrzymuje tyle, ileby otrzymał, gdyby odnośny telegram był telegramem krajowym, pozostałość zaś należności otrzymuje Zarząd Poczt i Telegrafów, który ze swej strony rozlicza się za te telegramy z odnośnemi Zarządami zagranicznemi.

Należność za telegramy, nadawane w urzędach telegraficznych Zarządu Poczt i Telegrafów względnie w urzędach zagranicznych, przesyłane zaś częściowo na przewodach kolejowych lub skierowywane bezpośrednio do stacyj kolejowych, jako do urzędów odbiorczych, dzieli się między oba Zarządy w sposób, wskazany w ustępie 2 i 3 niniejszego paragrafu.

Należność za opłaconą odpowiedź, jak również za dodatkowe odpisy z telegramu o kilku adresach przypada w całości temu Zarządowi, którego urząd doręcza telegram adresatowi.

Należność za pokwitowania, wydawane nadawcom telegramów, jako dowód przyjęcia telegramu, przypada w całości temu Zarządowi, którego urząd pokwitowanie wydał.

§ 14.

Odszkodowanic w formie zwrotu nadawcy należności taryfowych, pobranych za telegram niedoręczony, spóźniony lub zniekształcony oraz za niewykonanie zlecenia specjalnego, wypłaca ten Zarząd, któremu podlega urząd nadawczy.

Koszty odszkodowania wypłaconego ponosi bądź Zarząd Poczt i Telegrafów, bądź Zarząd kolejowy, zależnie od tego, któremu z nich podlega urząd, winny nieprawidłowości, powodującej wypłatę odszkodowania.

Gdy winę ponoszą urzędy podwładne obu Zarządom, 2/3 kosztów uiszcza Zarząd Poczt i Telegrafów, a 1/3 — Zarząd Kolejowy.

Koszty zwrotu opłat, pobranych za wykonanie zleceń specjalnych, które jednak wykonane nie zostały, ponosi ten Zarząd, na dobro którego te opłaty dodatkowe zostały zaliczone.

§ 15.

Dyrekcje Poczt i Telegrafów dostarczają odnośnym Dyrekcjom kolejowym, na podstawie zapotrzebowań tych Dyrekcyj, druków, używanych w urzędach Zarządu Poczt i Telegrafów, a potrzebnych do wykonywania pomocniczej służby telegraficznej na stacjach kolejowych, za zwrotem kosztów własnych.

II. Szczegóły wykonywania pomocniczej służby telegraficznej.

A. Przyjmowanie telegramów od stron.

§ 16.

Stacje kolejowe nie mogą odmówić nadawcy przyjęcia telegramu, o ile telegram odpowiada zakresowi pomocniczej służby telegraficznej, wykonywanej zarówno przez urząd nadawczy, jak i przez urząd odbiorczy danego telegramu, czyli:

a) stacje kolejowe, wykonywujące pomocniczą służbę telegraficzną w zakresie ograniczonym, mogą i obowiązane są przyjmować tylko telegramy, wyszczególnione w § 2,

b) stacje kolejowe, wykonywujące pomocniczą służbę telegraficzną w zakresie pełnym, mogą i obowiązane są przyjmować bądź tylko telegramy wyszczególnione w § 2, gdy w adresie wskazana jest jako urzad odbiorczy stacja kolejowa, wykonywująca służbę telegraficzną w zakresie ograniczonym, bądź wszelkiego rodzaju telegramy państwowe i prywatne, gdy w adresie wskazana jest jako urząd odbiorczy stacja kolejowa, wykonywująca służbę telegraficzną w zakresie pełnym lub urząd Zarzadu Poczt i Telegrafów.

§ 17.

Telegramy, dla których miejscem nadania oraz przeznaczenia jest stacja kolejowa, wykonywująca pomocniczą służbę telegraficzną w zakresie pełnym lub urząd Zarządu Poczt i Telegrafów, mogą być zaopatrzone w następujące płatne wskazówki służbowe, wyrażające specjalne zlecenia nadawców:

= D = pilny,
= RPx = odpowiedź opłacona x złotych.
= TC = sprawdzić,
= PC = potwierdzić odbiór telegramem zwykłym,
= PCD = potwierdzić odbiór telegramem pilnym,
= TMx = x adresów,
= CTA = podać wszystkie adresy,
= Expres = doręczyć przez posłańca na koszt adresata.

Telegramy, dla których miejscem nadania lub przeznaczenia jest stacja kolejowa, wykonywująca służbę pomocniczą w zakresie ograniczonym, mogą zawierać tylko wskazówki = D = i RPx =.

§ 18.

Telegramy, dla których miejscem nadania lub przeznaczenia jest stacja kolejowa, wykonywująca pomocniczą służbę telegraficzną w zakresie ograniczonym, przyjmowane są na odpowiedzialność nadawcy.

§ 19.

Urzędy telegraficzne Zarządu Poczt i Telegrafów przy przyjmowaniu telegramów, w których adresie, jako urząd odbiorczy, wskazana jest stacja kolejowa, wykonywująca pomocniczą służbę telegraficzną, postępują w myśl postanowień, obowiazujących stacje kolejowe, wykonywujące pomocniczą służbę telegraficzną w zakresie pełnym (patrz § 16 p. b., § 17 i § 18).

§ 20.

Przy taryfikacji telegramów, których miejscem przeznaczenia jest stacja kolejowa, nazwa tej stacji, uzupełniona wyrazem „dworzec", liczy się w adresie za jeden wyraz.

§ 21.

Wolne są od wszelkich opłat telegraficznych:

a) telegramy służbowe władz, urzedów i organów pocztowych i telegraficznych, dotyczące przewozu poczty oraz budowy i utrzymania urządzeń telegraficznych;

b) telegramy meteorologiczne Państwowego Instytutu Meteorologicznego w Warszawie, jego stacyj i obserwatorów oraz telegramy meteorologiczne lotnicze, wysyłane przez stacje meteorologiczne do właściwych lotnisk (lotmet);

c) telegramy alarmowe, wysyłane przez instytucje lub osoby prywatne do właściwych władz państwowych o pomoc w wypadkach napadów rabunkowych, pożarów, powodzi, katastrof kolejowych i lotniczych oraz innych nieszczęść, spowodowanych żywiołowemi zdarzeniami;

d) telegramy władz wojskowych w czasie mobilizacji i wojny;
e) telegramy i noty służbowe władz, urzędów i organów Zarządu kolejowego lub Zarządu Poczt i Telegrafów, dotyczące wykonywania pomocniczej służby telegraficznej.

§ 22.

Telegramy służbowe władz, urzędów i organów kolejowych, z wyjątkiem wskazanych pod poz. e § 21, nadawane w urzędach telegraficznych Zarządu Poczt i Telegrafów, przyjmowane są od nadawców nie jako telegramy służbowe, lecz jako telegramy państwowe za pobraniem pełnych opłat taryfowych.

Telegramy służbowe władz, urzędów i organów kolejowych, nadawane na stacjach kolejowych, lecz adresowane do urzędów telegraficznych Zarządu Poczt i Telegrafów, jako do urzędów odbiorczych lub adresowane do stacyj kolejowych, jako do urzędów odbiorczych, lecz niewłaściwie, wbrew wskazaniom § 24 p. 2, skierowane przez stację kolejową na sieć Zarządu Poczt i Telegrafów, podczas przebiegu na tej sieci, traktowane są jako telegramy państwowe, przy wzajemnych zaś rozrachunkach Zarządu Kolejowego z Zarządem Poczt i Telegrafów podlegają opłatom na rzecz Zarządu Poczt i Telegrafów w skali wskazanej w § 13.

B. Wysyłanie telegramów.

§ 23.

Stacje kolejowe, przy wykonywaniu pomocniczej służby telegraficznej na przewodach kolejowych, powinny wysyłać telegramy w następującej kolejności:

A. Telegramy służbowe kolejowe, dotyczące: ruchu pociągów; nieszczęśliwych wypadków z pociągami; wysyłania pociągów ratunkowych; zepsucia torów, zwrotnic i sygnałów oraz innych wydarzeń, mogących utrudnić lub nawet wstrzymać prawidłowy ruch pociągów, a wymagających bezzwłocznych odpowiednich zarządzeń; zamachów na linje, pociągi i stacje kolejowe i odnośnych zarządzeń; żądania pomocniczych parowozów, przerw łączności telegraficznej i telefonicznej; regulowania zegarów; telegramy dotyczące katastrof lotniczych oraz telegramy meteorologiczne, wysyłane ze stacyj meteorologicznych do właściwych lotnisk (lotmet).

B. Telegramy służbowe kolejowe, dotyczące rozdziału wagonów i zmiany rozkładu jazdy, telegramy państwowe treści pilnej oraz telegramy służbowe Zarządu Poczt i Telegrafów treści pilnej.

C. Telegramy meteorologiczne.

D. Telegramy prywatne pilne.

E. Wszystkie inne telegramy służbowe kolejowe pod punktami a) i b) niewymienione.

F. Wszystkie inne telegramy państwowe i służbowe Zarządu Poczt i Telegrafów, nie oznaczone jako pilne.

G. Telegramy prywatne zwykłe.

Telegramy alarmowe, wysyłane przez instytucje i osoby prywatne do właściwych władz państwowych o pomoc w wypadkach napadów rabunkowych, pożarów, powodzi, katastrof kolejowych oraz innych nieszczęść, spowodowanych żywiołowemi zdarzeniami, uważane są za telegramy służbowe i co do porządku przesyłania ich podpadają pod p. B. niniejszego paragrafu.

§ 24.

W związku z wykonywaniem przez stacje kolejowe pomocniczej służby telegraficznej urzędy telegraficzne zarówno kolejowe, jak i Zarządu Poczt i Telegrafów obowiązane są przy wyborze drogi, którą telegram ma być wysłany, kierować się następującemi zasadami:

a) telegramy służbowe władz, urzędów i organów kolejowych, nadawane na stacjach kolejowych i adresowane do stacyj kolejowych jako do urzędów odbiorczych, podlegają wysyłaniu wyłącznie na przewodach kolejowych;
b) telegramy korespondencji ogólnej, nadawane na stacjach kolejowych i adresowane do stacyj kolejowych, jako do urzędów odbiorczych, podlegają również wysyłaniu na przewodach kolejowych, o ile w pewnych wypadkach, ze względu na ukształtowanie sieci teeglraficznej, nie byłoby bardziej wskazanem dla uniknięcia bądź zbędnej ilości przetelegrafowywań, bądź przeciążenia przewodów kolejowych, skierowywać je za pośrednictwem urzędów wymiany na sieć Zarządu Poczt i Telegrafów;
c) telegramy zarówno służbowe kolejowe jak i korespondencji ogólnej, nadawane na stacjach kolejowych i adresowane do urzędów telegraficznych Zarządu Poczt i Telegrafów jako do urzędów odbiorczych, jakoteż wszystkie telegramy adresowane za granicę, podlegają wysyłaniu na sieć Zarządu Poczt i Telegrafów za pośrednictwem tego urzędu wymiany, z którym nadawcza stacja kolejowa posiada najdogodniejsze połączenie;
d) telegramy służbowe płatne, nadawane przez stacje kolejowe na życzenie stron pod adresem stacyj kolejowych zagranicznych w sprawach pakunków zapomnianych przez podróżnych w pociągach, w sprawach nadanych przesyłek kolejowych lub innych sprawach, przy których zależy na pośpiechu, podlegają bezpośredniemu wysyłaniu na przewodach kolejowych;
e) telegramy, nadawane w urzędach telegraficznych Zarządu Poczt i Telegrafów, i adresowane do urzędów telegraficznych Zarządu Poczt i Telegrafów jako do urzędów odbiorczych, podlegają wysyłaniu wyłącznie na przewodach Zarządu Poczt i Telegrafów;
f) telegramy, nadawane w urzędach telegraficznych Zarządu Poczt i Telegrafów i adresowane do stacyj kolejowych, jako do urzędów odbiorczych, podlegają wysyłaniu

na przewodach Zarządu Poczt i Telegrafów aż do tego urzędu wymiany, z którym odbiorcza stacja kolejowa posiada najdogodniejsze połączenie.

§ 25.

W tych wszystkich wypadkach, gdy z powodu uszkodzenia przewodów telegraficznych, czy to na liniach kolejowych, czy też na liniach Zarządu Poczt i Telegrafów, nie może być przy wysyłaniu telegramów zachowana droga normalna, wskazana w paragrafie poprzednim, odnośne urzędy telegraficzne tak kolejowe jak i Zarządu Poczt i Telegrafów powinny okazywać sobie wzajemną pomoc, przyjmując jedne od drugich telegramy, dla których niema innego wyjścia i przesyłając je dalej drogą, umożliwiającą jak najrychlejsze dojście telegramu na miejsce przeznaczenia.

Jeżeli telegram, który powinien być wysłany wyłącznie na przewodach jednego Zarządu, zostaje z powodu braku wyjścia skierowany do urzędu wymiany drugiego Zarządu, urząd przekazujący powinien w nagłówku telegramu umieścić uwagę służbową „drogą okrężną" z podaniem krótkiego wyjaśnienia przyczyny, dla której nastąpiło przekazanie telegramu.

Jeżeli z powodu poważniejszego uszkodzenia przewodów jednego Zarządu zachodziłaby potrzeba przekazania znaczniejszej ilości telegramów urzędowi drugiego Zarządu, którego przewody w danym kierunku pozostały nieuszkodzone, urząd przekazujący powinien poprzednio zawiadomić notą służbową odnośny urząd drugiego Zarządu o zaszłem uszkodzeniu i o konieczności przekazania mu do dalszego wysłania znaczniejszej liczby telegramów. Po usunięciu uszkodzenia urząd przekazujący zawiadamia notą służbową urząd przejmujący korespondencję o wznowieniu normalnej wymiany.

§ 26.

W razie zepsucia przewodów łącznikowych między dwoma urzedami wymiany: t. j. kolejowym i Zarządu Poczt i Telegrafów (patrz § 8), wzajemne przekazywanie telegramów z jednej sieci na drugą może się odbywać bądź za pośrednictwem drugiej pary urzędów wymiany, bądź przez posłańców.

Sposób wymiany przez posłańców, któryby zabezpieczał zachowanie tajemnicy telegraficznej oraz kontrolę dokonania tej wymiany, ustalają w każdym wypadku, na podstawie obopólnego porozumienia z uwzględnieniem warunków miejscowych, urzędy wymiany.

§ 27.

Nadane i odebrane na stacjach kolejowych telegramy państwowe, prywatne, meteorologiczne oraz telegramy służbowe Zarządu Poczt i Telegrafów powinny, celem odróżniania ich od służbowych telegramów kolejowych, być w dziennikach telegraficznych podkreślone ołówkiem lub atramentem kolorowym.

C. Doręczanie telegramów stronom.

§ 28.

Doręczanie telegramów, adresowanych do stacyj kolejowych jako do urzędów odbiorczych, uskuteczniają zasadniczo organa kolejowe:

a) Bez pobierania jakichkolwiek opłat za doręczanie — wszystkim adresatom, zamieszkałym w granicach wywłaszczenia danej stacji kolejowej oraz podróżnym i personelowi służbowemu pociągów, zatrzymujących się na danej stacji.

b) Za pobraniem opłaty za posłańca za doręczanie adresatom, zamieszkałym poza granicami wywłaszczenia danej stacii, co do których jest pewność, iż nie uchylą się od uiszczenia tej opłaty, jak również w tych tylko wypadkach, gdy stacja kolejowa rozporządza środkami, umożliwiającemi rychłe doręczenie telegramu adresatowi. Gdy zaś stacja kolejowa bądź nie rozporządza odpowiedniemi środkami, bądź nie ma pewności, iż koszty posłańców zostaną jej zwrócone, obowiązana jest bez zwłoki przekazać telegram urzędowi Zarządu Poczt i Telegrafów, w którego okręgu doręczeń zamieszkóje adresat.

Jeżeli w obrębie danej stacji kolejowej znajduje się urząd telegraficzny Zarządu Poczt i Telegrafów, wówczas doręczanie telegramów, w których jako urząd odbiorczy wskazana jest stacja kolejowa, może być, na podstawie wzajemnego porozumienia się obu Zarządów, przekazane urzedowi Zarządu Poczt i Telegrafów bądź w całości, bądź częściowo za wyłączeniem telegramów, adresowanych do podróżnych i personelu służbowego pociągów, zatrzymujących się na danej stacji.

D. Reklamacje.

§ 29.

Stacje kolejowe, wykonywujące pomocniczą służbę telegraficzną, obowiązane są przyjmować od stron reklamacje i zażalenia, dotyczące telegramów nadanych lub odebranych za pośrednictwem stacyj kolejowych, i reklamacjom tym lub zażaleniom nadawać bieg właściwy.

III. Rozrachunki.

§ 30.

Ustalenie wysokości kwot, przypadających Zarządowi Poczt i Telegrafów względnie Zarządowi Kolei z tytułu podziału należności telegraficznych, pobranych przez podwładnych tym Zarzadom urzędy, za telegramy przekazywane z sieci telegraficznej kolejowej na takąż sieć Zarządu Poczt i Telegrafów lub odwrotnie (patrz § 13) oraz likwidację odnośnych rachunków, przeprowadzają poszczególne Dyrekcje Poczt i Telegrafów oraz Dyrekcje Kolejowe.

Podstawą dla sporządzenia ogólnych rachunków służą Dyrekcjom miesięczne wykazy wymienionych telegramów, otrzymywane od podległych im właściwych urzędów.

Każda Dyrekcja Kolejowa rozlicza się oddzielnie z każdą Dyrekcją Poczt i Telegrafów, której urzędy wymiany połączone są bezpośrednio z podległemi jej urzędami wymiany.

§ 31.

Wzór wykazu wymienionych telegramów i sposób sporządzania tego wykazu ustalają, na podstawie wzajemnego porozumienia Ministerstwo Poczt i Telegrafów i Ministerstwo Komunikacji.

Obu Zarządom przysługuje prawo sprawdzania wykazów, sporządzonych przez poszczególne urzędy, za pośrednictwem specjalnie delegowanych w tym celu osób do właściwych Dyrekcyj.

§ 32.

Rozrachunek między odnośnemi Dyrekcjami Poczt i Telegrafów i Dyrekcjami Kolejowemi co do podziału należności za telegramy — odbywa się kwartalnie.

Jeżeli kwota końcowa, wykazana w rachunku Dyrekcji Kolejowej, różni się od kwoty, wykazanej w rachunku Dyrekcji Poczt i Telegrafów, różnica ta jednak nie przekracza 1% od kwoty, wykazanej przez Dyrekcję Kolejową, wówczas bez dalszego sprawdzania przyjmuje się za miarodajną kwotę, wykazaną przez Dyrekcję kolejową.

Obustronna wymiana rachunków i ich uznanie przez obie strony powinny nastąpić w ciągu trzech miesięcy po kwartale sprawozdawczym.

Przekazanie należności przez Dyrekcję dłużną Dyrekcji wierzycielowi uskutecznia się za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności.

§ 33.

Dyrekcje Kolejowe będą przesyłały Dyrekcjom Poczt i Telegrafów przy wykazach, pozostających w związku z rozrachunkiem kwartalnym, dla celów statystycznych, również zestawienia statystyczne, zawierające odpowiednie dane co do telegramów, przesyłanych bez współudziału urzędów telegraficznych Zarządu Poczt i Telegrafów, a wchodzących w zakres pomocniczej służby telegraficznej.

IV. Postanowienia ogólne.

§ 34.

Urzędnicy inspekcyjni Zarządu Poczt i Telegrafów mają prawo wstępu do stacyj kolejowych, wykonywujących pomocniczą służbę telegraficzną, w godzinach służbowych, za zgłoszeniem się u zawiadowcy stacji lub jego zastępcy, względnie w stacjach dużych, w których są kierownicy urzędów telegraficznych, u tych ostatnich.

Urzędnicy inspekcyjni Zarządu Poczt i Telegrafów są uprawnieni do przeglądania pierwopisów telegramów korespondencji ogólnej, dzienników aparatowych i innych zapisków, odnoszacych się do pomocniczej służby telegraficznej i w związku z tem do notowania swych spostrzeżeń i uwag.

Powyższe czynności urzędnicy inspekcyjni mogą wykonywać w takim jedynie czasie i w taki sposób, jak na to pozwalają względy ruchowe.

Urzędnicy inspekcyjni powinni być zaopatrzeni w odpowiednie legitymacje, wystawione przez Zarząd Poczt i Telegrafów oraz poświadczone przez Zarząd Kolei.

Legitymacje wystawiane są na okres roku kalendarzowego, w którym to okresie ilość legitymacyj może ulegać zmianom.

§ 35.

Organa Zarządu Poczt i Telegrafów, zatrudnione przy budowie i utrzymaniu urzędów telegraficznych i telefonicznych, mogą korzystać z telefonicznych urządzeń kolejowych w celu przeprowadzenia rozmów służbowych.

§ 36.

Niniejsze rozporządzenie odnosi się do komunikacji telegraficznej przewodowej i ważność jego nie rozciąga się na komunikację radjotelegraficzną.

§ 37.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje na kolejach państwowych oraz na kolejach prywatnych, pozostających pod zarządem państwowym.

Koncesje udzielane na urządzenia telegraficzne, niezbędne do potrzeb ruchu na kolejach prywatnych, służących do powszechnego użytku, powinny zastrzegać analogiczne stosowanie na tych kolejach zasad, wedle których, wykonywana będzie każdocześnie pomocnicza służba telegraficzna na kolejach państwowych.

§ 38.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1929 roku, a równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie rozporządzenia i przepisy, pozostające z niem w sprzeczności.

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Miedziński.*

Minister Komunikacji:
(—) *Kühn.*

PRZEPISY WYKONAWCZE

do Rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów i Ministra Komunikacji z dnia 19 października 1928 r. o wykonywaniu przez Urzędy kolejowe pomocniczej służby telegraficznej.

Przy wykonywaniu przez stacje kolejowe pomocniczej służby telegraficznej należy stosować się do przytoczonych poniżej wyjaśnień oraz uzupełnień do poszczególnych paragrafów powyższego rozporządzenia:

Do § 2.

Pomocniczą służbę telegraficzną w zakresie ograniczonym obowiązane są wykonywać wszystkie stacje kolejowe, zaopatrzone w odpowiednie urządzenia telegraficzne, niezależnie od tego, czy dana stacja jest otwarta dla ruchu telegramów prywatnych, czy też nie.

Stacje kolejowe, wykonywujące pomocniczą służbę telegraficzną w zakresie ograniczonym, obowiązane są również przyjmować od nadawców i doręczać stronom telegramy, dotyczące przewozu ładunków na kolejach.

Do § 3.

Do wykonywania pomocniczej służby telegraficznej w pełnym zakresie są powołane obecnie stacje kolejowe, wymienione w załączniku Nr. 1 do niniejszych przepisów. Stacje, powołane do wykonywania pomocniczej służby telegraficznej w stosunku z zagranicą, będą zaopatrzone w zagraniczną taryfę telegraficzną — oraz we wszelkie uzupełnienia do niej — bezpośrednio przez zarząd Poczt i Telegrafów, który również komunikować będzie tym stacjom wszelkie zmiany kursowe franka złotego, według którego oblicza się należność za telegramy zagraniczne.

Do § 12.

Wyciąg z taryfy telegraficznej wraz z objaśnieniami do niej podany jest w załączniku Nr. 3 do niniejszych przepisów.

Do § 17.

Wyjaśnienie co do porządku nadawania telegramów, zaopatrzonych w specjalne zlecenia nadawców, podane jest w załączniku Nr. 3 do niniejszych przepisów (w taryfie telegraficznej).

Do §§ 6 i 24.

Ponieważ w myśl punktów a) i b) § 24 wszelkie telegramy tak służbowe, jak i prywatne, nadawane na stacjach kolejowych i adresowane do stacyj kolejowych, jako do urzędów odbiorczych, powinny być zasadniczo wysyłane przewodami kolejowemi, należy w wypadkach adresowania przez nadawców telegramów do miejscowości, w których znajdują się urzędy telegraficzne obu zarządów t. j. Kolei i Poczt i Telegrafów, wyjaśniać, do jakiego mianowicie z tych urzędów ma być nadany telegram rzeczony. W razie adresowania telegramu do Urzędu Kolejowego należy, w myśl § 6 rozporządzenia, obowiązkowo uzupełniać nazwę stacji kolejowej, wyrazem: „Dworzec", który to wyraz, w myśl §-u 20-go rozporządzenia, liczy się razem z nazwą stacji kolejowej za jeden wyraz.

razem: „Dworzec", który to wyraz, w myśl § 20

Do § 25.

W wypadkach, przewidzianych w niniejszym paragrafie, a mianowicie: gdy z powodu uszkodzenia przewodów telegraficznych, czy to na linjach kolejowych, czy to na linjach Zarządu Poczt i Telegrafów, nie może być zachowana droga normalna przy wysyłaniu telegramów i urzędy telegraficzne obu Zarządów zmuszone będą przyjmować jedne od drugich telegramy drogą okólną, odnośne telegramy uważać należy jako telegramy służbowe, nie podlegające opłatom na rzecz właściwego Zarządu przy wzajemnych rozrachunkach.

Do § 31.

Wzór ujednastojnionego dla wszystkich Dyrekcyj druku miesięcznego wykazu telegramów płatnych — podany jest w załączniku Nr. 4 do niniejszego rozporządzenia. Druków tych Dyrekcje powinny żądać z Wydziału Zasobów Ministerstwa Komunikacji.

Ponieważ ruch telegramów płatnych, w myśl § 2 powyższego rozporządzenia, może mieć miejsce na wszystkich bez wyjątku stacjach kolejowych, zaopatrzonych w odpowiednie urządzenia telegraficzne, z tą tylko różnicą, że jedne stacje będą wykonywały tę czynność w zakresie ograniczonym, drugie zaś w zakresie pełnym, przeto miesięczne wykazy telegramów płatnych (według nadania) powinny być przedstawiane przez wszystkie stacje, powołane tak do pełnego, jak i do ograniczonego zakresu działania i przeto wszystkie te stacje powinny być zaopatrzone przez Dyrekcje w odpowiednią ilość druków rzeczonych wykazów.

Ponadto stacje, powołane do wykonywania pomocniczej służby telegraficznej także i w stosunku z zagranicą, powinny przedstawiać dla tego rodzaju telegramów oddzielne miesięczne wykazy na tym samym druku.

Co do porządku wypełniania poszczególnych rubryk powyższego druku, wyjaśnia się co następuje:

W rubrykach 4 i 5 należy umieszczać odpowiednie dane o tych telegramach, które, będąc nadane na stacjach kolejowych, były adresowane do stacyj kolejowych, jako do stacyj odbiorczych i zostały wysłane do tych stacyj wyłącznie przewodami kolejowemi.

Uwaga: Należność za telegramy takie przypada, w myśl § 13 rozporządzenia, w całości Zarządowi Kolei.

W rubrykach 6 i 7 należy umieszczać odpowiednie dane o tych telegramach, które, będąc nadane na stacjach kolejowych, są adresowane do urzędów Zarządu Poczt i Telegrafów i zostały przekazane w najbliższych punktach wymiany na przewody Zarządu Poczt i Telegrafów.

Uwaga: Należność za takie telegramy, w myśl § 13 rozporządzenia, dzieli się pomiędzy oba Zarządy w stosunku: 1/3 Zarządowi Kolei i 2/3 Zarządowi Poczt i Telegrafów.

W rubryce 8 należy umieszczać sumy, pobrane od nadawców za specjalne ich zlecenia (§ 17 rozporządzenia) jak to: za sprawdzenie telegramu, za

potwierdzenie odbioru telegramu, za opłaconą odpowiedź na telegram i t. p.

W wypadkach, gdy do jednego telegramu podał nadawca więcej, niż jedno specjalne zlecenie, należy, celem wyodrębnienia, sumę, pobraną za każde takie zlecenie, wykazać oddzielnie w następujących po sobie wierszach, w rubryce zaś 10 „Uwagi" uczynić adnotację (skrótem), za jakie mianowicie zlecenie została pobrana każda suma.

W rubryce 9 wykazuje się kwoty, które zostały omyłkowo pobrane w większej niż należało się od nadawców za telegramy sumie, a zauważone zostały przez Urzędy Kolejowe po przyjęciu telegramu.

Do § 32.

W kwartalnych wzajemnych rozrachunkach między poszczególnemi Dyrekcjami kolejowemi i Poczt i Telegrafów, co do podziału należności za telegramy płatne obrotu wewnętrznego, powinny być podawane, począwszy od 1 stycznia 1929 roku, tylko ogólne sumy, przypadające z rozrachunku właściwej Dyrekcji, bez wyszczególnienia poszczególnych pozycyj tej należności.

Co zaś do rozrachunku za telegramy zagraniczne, to, wobec pewnej odrębności należności za takie telegramy, powinny być dołączane do rozrachunku pełne wykazy takich telegramów, spisywane z własnych wykazów stacyjnych, z podaniem obok każdego telegramu, oprócz całkowitej sumy, pobranej od nadawcy za telegram, również i sumy, która w myśl ustępu 3 § 13 rozporządzenia, przypada do oddziału między oba Zarządy, obliczając tak, jak gdyby telegram ten był krajowy.

Do § 33.

Zestawienia statystyczne o telegramach płatnych, wysyłanych przez stację wyłącznie przewodami kolejowemi, które to zestawienia, w myśl niniejszego paragrafu, powinny być przedstawiane przez Dyrekcje Kolejowe właściwym Dyrekcjom Poczt i Telegrafów — za każdy kwartał sprawozdawczy, poczynając od 1 stycznia 1929 r., powinny zawierać jedynie dane o ogólnej ilości takich telegramów, nadanych ze wszystkich stacyj kolejowych, znajdujących się w okręgu danej Dyrekcji Poczt i Telegrafów, w ciągu całego kwartału sprawozdawczego.

Załącznik Nr. 1.

WYKAZ

stacyj kolejowych, upoważnionych do wykonywania pomocniczej służby telegraficznej w zakresie pełnym.

Aleksandrów — F, Alwernia Regulice, Andrychów — F, Andrzejowicze, Antonówka — F, Augustów — F.

Baby — F, Balin, Baranowicze osobowe — F, Baranów — F, Barłogi, Barszczowice — F, Bastuny — F, Basznia — F, Bąkowiec, Bedlno, Bednarów, Bednary, Bełz — F, Berezowica Ostrów, Bezdany — F, Będzin — F, Biadoliny, Biała koło Bielska — F, Biała Czortkowska, Biała nad Horyniem — F, Biała Podlaska — F, Białaczów — F, Białobożnica Kalinowszczyzna, Białośliwie — F, Białowieża — F, Białystok — F, Biecz — F, Bielany, Bielsk Podlaski—F, Bielsko — F, Bieńczyce, Bieniakonie — F, Bieżanów, Bilcze Wolica, Biskowice, Bliżyn — F, Błaszki — F, Błonie — F, Błotnica — F, Błudeń, Bobowa — F, Bobrówka, Bochnia — F, Bogdanówka Kamionka, Bogoniowice Ciężkowice, Boguchwała, Bogumiłowice — F, Bolechów — F, Bolęcin, Borki Wielkie — F, Borszczów — F, Bortniki — F, Borynicze — F, Borysław Tustanowice — F, Bóbrka Chlebowice, Bratkowce, Bratków, Brodnica — F, Brody — F, Broszków, Brześć Centralny — F, Brzezie, Brzeźnica — F, Brzeżany — F, Brzostowica, Brzuchowice — F, Bubnów, Buchlicz, Buczacz — F, Budy, Buk — F, Bukaczowce — F, Bukowno, Busowisko, Bydgoszcz — F, Bystrzyca, Bzite.

Cebrów, Chabówka — F, Chełm — F, Chełmek, Chełmno — F, Chełmża — F, Chęciny — F, Chłopczyce, Chmielów, Chodaczków Wielki, Chodecz — F, Chodorów — F, Chodowice, Chojnice—F, Chołojów — F, Chorośnica, Chorostków — F, Chorzelów, Chotyłów, Chryplin, Chrzanów — F, Chybie — F, Chyrów — F, Ciechanów — F, Ciechocinek — F, Cienin, Cieszyn — F, Ciężkowice, Ciężów, Czarna — F, Czarna Wieś — F, Czarny Dunajec — F, Czartorysk — F, Czechowice — F, Czeremcha — F, Czerniewice — F, Częstochowa — F, Czortków — F, Czudec — F, Czyżew — F, Czyżyny, Ćmielów — F,.

Damasławek — F, Dawidów — F, Dąbie, Dąbrowa Górnicza — F, Dąbrowica — F, Delatyn — F, Dembie Wielkie, Denysów Kupczyńce, Dereniówka, Dębica — F, Dęblin — F, Długi Kąt, Dobra koło Limanowy — F, Dobromil — F, Dobrosin, Dobrowlany, Dobrzechów, Dolina — F, Domaniewice, Domanowo, Dorohusk — F, Dorożów, Drawski Młyn — F, Drohobycz — F, Druskieniki — F, Dublany Laszki, Dublany koło Sambora — F, Dubno — F, Dubowce, Dukszty — F, Dulowa, Dunajów — F, Dwikozy — F, Dwory, Działdowo — F, Dziedzice — F, Dżuryn.

Falenica — F, Frysztak — F.

Gaje Czyżyków, Gaje Wyżne, Garbatka — F, Garwolin — F, Gawja, Gdańska Dyrekcja K. P., Gąsocin — F, Gdynia — F, Geladnia, Glinna Nawarja, Glińsko, Głęboka, Głowno koło Łowicza— F, Gniezno — F, Gody Turka, Goleszów — F, Gołąb, Gorlice — F, Gorzkowice — F, Gostynin — F, Górecko Senderki, Grajewo — F, Gregorowce — F, Grodno — F, Grodziec na Śląsku, Grodzisk Mazowiecki— F, Grodzisko Dolne — F, Gromnik — F, Gródek Jagielloński — F, Grudziądz — F, Grybów — F, Gudogaj — F, Gwoździec — F,.

Hadynkowce, Hajduki — F, Hajnówka — F, Halicz — F, Hancewicze — F, Hel — F, Herby Polskie, Hinowice, Hłuboczek Wielki, Hnizdyczów Kochawina, Hołoby — F, Hołosków, Horyń, Horyniec — F, Hrebenów, Hrubieszów — F, Hucisko, Husiatyn — F,.

Ignalino — F, Inowrocław — F, Iwacewicze— F, Iwanicze koło Sokala, Iwanie Puste, Iwonicz—F.

Jabłonka Niżna, Jabłonna — F, Jabłonowo Pomorskie — F, Jackowice, Jagielnica — F, Jagodzin, Jakubowice, Jamielnik — F, Jamnica, Janowiec — F, Janów koło Pińska — F, Jaremcze — F, Jarocin — F, Jarosław — F, Jasienica Zamkowa, Jasło — F, Jastrząb, Jaszczów, Jaszuny — F, Jaślany, Jawiszowice — F, Jawora — F, Jaworze — F, Jasienica, Jaworzno — F, Jedlicze, Jedlnia, Jeleń, Jeleśnia — F, Jezierna — F, Jezierzany Barysz, Jezierzany Piłatkowce, Jeziorany — F, Jeziornica, Jezupol — F, Jędrzejów — F, Jordanów — F, Juchnowicze — F, Juraciszki — F.

Kack Mały — F, Kaczory — F, Kalinów, Kalisz — F, Kalwarja, Kalwarja Zebrzydowska — F, Kałusz — F, Kamienica Wołyńska, Kamienna Nowa, Kamień Koszyrski — F, Kamińsk — F, Kamionka Strumiłowa — F, Kamionka Wielka, Kamionka Wołoska — F, Kanie, Karnaczówka, Kartuzy — F, Kasina Wielka, Katowice — F, Kazimierz — F, Kcynia — F, Kępa, Kępno — F, Kęty — F, Kielce — F, Kiena, Kiwerce — F, Klecza Górna, Klementowice, Klewań — F, Kłaj — F, Kłodawa — F, Kłodno Żółtańce — F, Kłomnice — F, Knyszyn — F, Kobryń — F, Kocmyrzów — F, Koluszki — F, Koło — F, Kołomyja — F, Komańcza — F, Komarno Buczały, Koniecpol — F, Konin — F, Koniuchy, Końskie — F, Kopalnia Zagórze, Kopyczyńce — F, Korczów koło Uhnowa, Kornatowo — F, Korościatyń, ścierzyna — F, Kowel — F, Kozłów, Kozowa — F, Korszów, Kossów — F, Kostopol — F, Koszary, Ko-Kozy, Kraków — F, Kraków Grzegórzki, Kraków Dąbie, Kraków Płaszów, Kraków Podgórze — F, Kraków Dyrekcja Kolejowa — F, Kraków dw. towarowy, Kraków dw. przetokowy, Kramsk — F, Krasne — F, Krasnystaw — F, Kraśnik — F, Krosienko — F, Krośno — F, Krośniewice — F, Krotoszyn — F, Królewska Huta — F, Królewszczyzna — F, Krymno, Krynica — F, Krystynopol — F, Krzemieniec — F, Krzepice — F, Krzeszowice — F, Krzewie, Krzywe, Krzywicze — F, Kulików Mierzwice, Kunów — F, Kurowice — F, Kutno — F, Kuźnica — F, Kwasiłów,

Lachowice koło Żywca, Landwarów — F, Laskowice — F, Leńcze, Leopoldów, Leśna — F, Leszno — F, Lewicka, Leżajsk — F, Libiąż, Lida—F, Limanowa — F, Lipa, Lipica Dolna — F, Lisko Łukawica, Litwinów Bożyków, Lubaczów — F, Lubień Wielki — F, Lubieńce — F, Lubitów — F, Lublin — F, Lubomirsk, Luboml — F, Lubycza — F, Ludynia, Luszcza, Lwów — F, Lwów Kleparów, Lwów Łyczaków, Lwów Podzamcze — F.

Łanczyn — F, Łanowce — F, Łańcut — F, Łapiguz, Łapy — F, Łask — F, Ławoczne — F, Łazy — F, Łączna, Łęczyca — F, Łętownia, Łochów—F, Łodygowice — F, Łojowa, Łomża — F, Łowcza, Łowczówek Pleśna, Łowicz — F, Łódź Fabryczna — F, Łódź Kaliska — F, Łuck — F, Łuków — F, Łuniniec — F, Łupków — F, Łyszczyce — F.

Maciejów — F, Maczki — F, Maków — F, Maksymówka, Malkowicze — F, Małkinia — F, Małogoszcz — F, Małoryto — F, Maniewicze — F, Marcinkańce — F, Marcinkowice, Markowce, Matyjowce, Maziły, Medyka, Męcina, Miasteczko — F, Miąsowa, Michałówka, Miechów — F, Mieczyszczów, Mielec — F, Mienia, Międzyrzec — F, Mikaszewicze — F, Mikołajów Drohowyże, Mikołów—F, Mikuliczyn — F, Mikulińce Strusów, Milówka — F, Miłosna — F, Minkowice — F, Mińsk Mazowiecki — F, Mława—F, Mnisztwo — F, Moderówka, Modlin, Mogilno, Mokre, Mokwin, Mołodeczno — F, Monasterzyska — F, Mońki — F, Morszyn — F, Mosty — F, Mościska — F, Motycz, Mrozy — F, Mszana, Mszana Dolna — F, Muszyna — F, Mydlniki, Mysłowice — F, Myszków — F, Myzowo.

Nadwórna — F, Nadyby Wojutycze — F, Nakło nad Notecią — F, Nałęczów — F, Narewka — F, Nasielsk — F, Nieborów — F, Niedźwica Duża, Niekłań, Niemen — F, Niemowicze — F, Nieszawa — F, Nieświcz, Nisko — F, Niżankowice — F, Niżniów — F, Nowa Grobla, Nowe Miasto Małopolskie — F, Nowosielce Gniewosz, Nowowilejka — F, Nowo Święciany — F, Nowy Dwór — F, Nowy Łubków, Nowy Sącz — F, Nowy Sącz Miasto — F, Nowy Targ — F, Nowy Zagórz, Nurzec — F.

Okno, Olechnowicze — F, Oleszów, Oleszyce — F, Olkieniki — F, Olkusz — F, Olszanica — F, Olsztyn, Ołyka — F, Opatówek — F, Opoczno — F, Orany — F, Osielec, Osowiec — F, Ostrołęka — F, Ostrowiec nad Kamienną — F, Ostrów koło Sokala, Ostrów Mazowiecki — F, Ostrów Wielkopolski — F, Oświęcim — F, Oszmiana, Ottynja — F, Otwock—F, Ozorków — F, Ożarów, Ożydów — F.

Pabjanice — F, Pałahicze, Parochońsk — F, Patrzyków, Peczeniżyn Szczepanowski, Pelplin — F, Perespa, Persenkówka, Piekoszów, Pilawa — F, Pińsk — F, Piotrków — F, Pisarzowa, Piwniczna — F, Pleszew — F, Płochocin, Płock Radziwie — F, Płońsk — F, Płuchów, Płyćwia, Pniewo, Podbrodzie — F, Podhajce — F, Podłęże, Podwołoczyska — F, Podwysokie, Pogorzelce — F, Pogórz, Połonka, Poraj—F, Poronin—F, Porubanek—F, Posada Chyrowska, Potok Małopolski — F, Potok Złoty, Potutory — F, Powursk — F, Poznań — F, Prokocim, Proszowa, Pruszków — F, Przeciszów, Przemyśl — F, Przemyślany — F, Przeworsk — F, Przybówka, Ptaszkowa, Puck — F, Puków — F, Puławy — F, Pyszkowce.

Rawa Wyżna, Rabsztyn, Radliczyce, Radom — F, Radom Dyrekcja Kolejowa — F, Radomsko — F, Radymno — F, Radziechów — F, Radziszów, Radziwiłłów koło Brodów — F, Radziwiłłów Mazowiecki— F, Rafałówka — F, Raycza — F, Rawa Ruska — F, Rawicz — F, Reda — F, Rejowiec — F, Rembertów — F, Rodatycze, Rogów — F, Rogoźno Wielkopolskie — F, Rogoźno koło Łańcuta — F, Rohatyn — F, Rokiciny — F, Ropczyce — F, Rozprza — F, Rozwadów — F, Rożki, Rożniatów Krechowice, Równe— F, Różanka nad Niemnem, Rudawa, Rudki — F, Rudnia Poczajowska — F, Rudnik nad Sanem — R, Rudniki koło Częstochowy — F, Rudziszki — R, Ruskie Piaski — F, Rybnik — F, Ryczów, Ryki — F, Rymanów, Rytro — F, Rzeszów — F, Rzeszów Staroniwa, Rzochów — F.

Sadowne, Sadurki, Sambor — F, Sandomierz — F, Sanok — F, Sapieżanka, Sarny — F, Sarzyna, Sądowa Wisznia — F, Sędzice, Sędziszów — F, Sędziszów Małopolski — F, Sianki — F, Sichów, Siedlce— F, Sielec Bieńków, Sielec nad Ratą, Sienkiewiczówka, Sieradz — F, Sierpc — F, Siersza Wodna, Sitkówka, Skała — F, Skarszewy — F, Skarżysko Kamienna — F, Skawce, Skawina — F, Skierniewice — F, Skniłów, Skoczów — F, Skoki — F, Skole — F, Skołyszyn — F, Skórcz — F, Skrzybowce—F, Skwarzawa, Sławków — F, Sławsko — F, Słoboda Teofipólka, Słonim — F, Słotwina Brzesko, Słotwiny, Słupca — F, Smętowo — F, Smorgonie — F, Smyga — F, Sobibór — F, Sobolew — F, Sobów, Sochaczew — F, Sokal — F, Sokoliki — F, Sokołów — F, Sokółka — F, Sołtyków, Sosnowiec Warszawski — F, Sosnowiec Radomski — F, Sośnie — F, Sól, Spławie, Sporysz, Spytkowice — F, Stanisławów — F, Stare Bielsko, Staresioło — F, Starogard — F, Starosielce — F, Stary Sambor — F, Stary Sącz — F, Starzawa — F, Stawczany, Stojanów — F, Stołpce— F, Stronie, Stróże — F, Stryj — F, Stryków — F, Stryszów, Strzebielino, Strzelce Kujawskie, Strzemieszyce Warszawskie — F, Strzemieszyce Radomskie, Strzyłki Topolnica, Strzyków nad Wisłokiem— F, Styków, Sucha — F, Suchedniów — F, Sumina, Synowódzko Wyżne — F, Szastarka — F, Szczakowa — F, Szczawne Kulaszne, Strzebrzeszyn — F, Szczerzec — F, Szepietowo — F, Szopienice Południowe — F, Szydłowiec — F, Szymanów — F, Śniatyń Załucze, Świdnik — F.

Tarnobrzeg — F, Tarnopol — F, Tarnowica Leśna, Tarnowiec, Tarnów — F, Tatarów — F, Tczew — F, Teklinów, Teresin, Terespol nad Bugiem — F, Terespol Pomorski — F, Tewle — F, Tłuste — F, Tłuszcz — F, Tomaszgród — F, Tomaszów Mazowiecki — F, Toruń Miasto — F, Toruń Przedmieście — F, Toruń Mokre — F, Trawniki — F, Trembowla — F, Trojanówka, Trzciana, Trzcinica Małopolska — F, Trzebinia — F, Trzebinia dw. kol. lok. — F, Tuchola — F, Tuchów — F, Turka nad Stryjem—F, Turmont—F, Turzysk—F, Tymbark— F, Tyśmienica — F, Tyśmieniczany.

Uhnów — F, Uhrusk — F, Ulwówek, Ustroń — F, Ustrzyki — F.

Wadowice — F, Waliły, Waniowice, Wapienica, Warszawa Wileńska, Warszawa Czyste, Warszawa Gdańska, Warszawa Główna — F, Warszawa Wschodnia, Warszawa Praga, Wasyłkowce, Wawer, Wąbrzerzno — F, Wąchock — F, Wągrowiec — F, Wejherowo — F, Werba — F, Werbkowice — F, Werchrata, Węgierska Górka — F, Widynów, Widzibór, Wieliczka — F, Wielkie Drogi, Wieluń — F, Wierczany, Wilkołaz — F, Wilkowice Bystra, Wilno — F, Winniki — F, Wiśniowa, Witonia, Włocławek — F, Włodawa — F, Włodzimierz — F, Włoszczowa — F, Wodzisław — F, Wojnica, Wola Łużańska, Wola Rzędzińska, Wolbrom — F, Wołków, Wołkowysk Centralny — F, Wołomin — F, Worochta — F, Woronienka, Września — F, Wybranówka, Wygnanka, Wykno, Wysokie Litewskie — F, Wyszków — F.

Zabierzów—F, Zabłocie, Zabłotce, Zabłotów— F, Zadwórze — F, Zagnańsk, Zagożdżon — F, Zagórz — F, Zagórzany — F, Zajezierze koło Dęblina, Zaklików — F, Zakopane — F, Zalesie koło Wilna — F, Zaleszczyki — F, Załuż, Zamość — F, Zapytów, Zarszyn — F, Zarwanica, Zaryte, Zaszków, Zator — F, Zawada, Zawadówka, Zawiercie — F, Ząbkowice—F, Zbaraż—F, Zbąszyń—F, Zborów—F, Zdołbunów — F, Zduny — F, Zduńska Wola — F, Zebrzydowice — F, Zemborzyce — F, Zgierz — F, Ziabki — F, Zielkowice, Zielona, Zimnawoda — F, Złoczów — F, Zwardoń — F, Zwierzyniec — F.

Żabinka — F, Żednia, Żegiestów, Żelisławice, Żory — F, Żółkiew — F, Żurawica, Żurawno Nowosielce, Żychlin — F, Życzyn, Żydaczów — F, Żyrardów — F, Żytomla — F, Żywiec — F.

Uwaga: Znakiem F są oznaczone stacje znajdujące się w miejscowościach, w których są również urzędy telegraficzne Zarządu Poczt i Telegrafów.

Załącznik Nr. 2.

WYKAZ

stacyj kolejowych, upoważnionych do wykonywania pomocniczej służby telegraficznej w obrocie z zagranicą.

Baranowicze osobowe, Białystok, Bielsko, Borysław Tustanowice, Brześć Centralny, Bydgoszcz.

Chełm, Chojnice, Cieszyn, Częstochowa, Czortków.

Delatyn, Dęblin, Drawski Młyn, Drohobycz, Działdowo, Dziedzice.

Grajewo, Grodno, Grudziądz.

Inowrocław.

Jamielnik, Jarosław.

Kaczory, Katowice, Kielce, Koluszki, Kołomyja, Kowel, Kraków, Krotoszyn, Krynica, Kutno.

Leszno, Lublin, Lwów, Lwów Podzamcze.

Ławoczne, Łódź Fabryczna, Łódź Kaliska, Łuniniec.

Miasteczko, Mikaszewicze, Mołodeczno, Muszyna, Mysłowice.

Nowy Sącz.

Ostrów Wielkopolski.

Piotrków, Podwołoczyska, Poznań, Przemyśl.

Radom, Rawicz, Równe, Rybnik.

Sarny, Skarżysko Kamienna, Sosnowiec Warszawski, Stanisławów, Stołpce, Strzebielino, Stryj, Sumina, Suwałki, Szczakowa.

Tarnopol, Tarnów, Tczew, Tomaszów Mazowiecki, Toruń Przedmieście, Trzebinia, Turmont.

Warszawa Czyste, Warszawa Główna, Warszawa Wschodnia, Warszawa Wileńska, Wejherowo, Wieliczka, Wilno, Włocławek, Wodzisław, Wołkowysk Centralny, Woronienka.

Zakopane, Zdołbunów.

Załącznik Nr. 3.

WYCIĄG Z TARYFY TELEGRAFICZNEJ Z OBJAŚNIENIAMI.

A. Obrót wewnętrzny.

Pozycja	Przedmiot	Należność groszy	Objaśnienia
1	Za telegramy miejscowe i zamiejscowe (państwowe i prywatne) zwykłe: opłata od wyrazu.	15	Telegramy państwowe muszą mieć podpis i pieczęć urzędu wysyłającego.
	Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	50	
2	Za telegramy prywatne pilne opłata od wyrazu	45	Nadawca telegramu prywatnego może uzyskać dla swego telegramu prawo pierwszeństwa przy wydawaniu i doręczeniu przez napisanie przed adresem płatnej wskazówki służbowej „pilny" lub znaku = D = i przez uiszczenie potrójnej taksy, należnej za telegram zwykły o tej samej ilości wyrazów i do tej samej miejscowości.
	Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	50	Telegramy prywatne pilne korzystają z praw pierwszeństwa przed innemi telegramami prywatnemi, zaś kolejność ich ustalają postanowienia, podane w § 23 rozporządzenia o pomocniczej służbie telegraficznej z dnia 19 października 1928 r.
3	Za zapłaconą odpowiedź opłata w dowolnej wysokości.		Nadawca telegramu może opłacić odpowiedź, której żąda od swego korespondenta, umieszczając przed adresem płatną wskazówkę służbową „odpowiedź opłaconą" lub = RP =, uzupełnioną podaniem kwoty, uiszczonej za odpowiedź (Przykład: RP 3.00). W miejscu przeznaczenia urząd oddawczy doręcza adresatowi kupon na opłaconą odpowiedź, którego wartość jest równą kwocie podanej w telegramie. Kupon ten, w granicach jego wartości, uprawnia do nadania telegramu do dowolnego miejsca przeznaczenia bądź z dowolnego urzędu, podległego temu Zarządowi, któremu podlega urząd, który wystawił kupon. W wypadku, gdy należność za telegram, opłacony za pomocą kuponu na odpowiedź, przekracza wartość tego kuponu, brakującą kwotę obowiązany jest uiścić nadawca, który zużytkowuje kupon. W wypadku przeciwnym, gdy wartość kuponu przekracza rzeczywistą należność za telegram, różnicę należy zwrócić nadawcy telegramu pierwotnego, gdy ten ostatni zażąda tego zwrotu przed upływem sześciu miesięcy od dnia wystawienia kuponu. Zwrot uskutecznia się na rachunek Zarządu miejsca przeznaczenia telegramu pierwotnego. Kupon na odpowiedź może być wykorzystany na opłacenie telegramu tylko w ciągu sześciu miesięcy od dnia jego wystawienia. Gdy adresat odmówił przyjęcia kuponu lub z jakiegokolwiek bądź powodu nie wykorzystał go, kwotę odpowiadającą wartości kuponu należy zwrócić nadawcy telegramu, gdy bądź nadawca, bądź odbiorca zażądali tego zwrotu przed upływem terminu ważności kuponu. Gdy kupon nie został doręczony adresatowi z powodu niemożliwości odszukania tego ostatniego,

Pozycja	Przedmiot	Należność groszy	Objaśnienia
			kwotę, odpowiadającą wartości kuponu, zwraca się nadawcy, gdy zażąda on zwrotu przed upływem terminu ważności kuponu. W tych wypadkach urząd oddawczy anuluje kupon, odnośny zaś telegram, zaopatrzony stosowną uwagą, przechowywuje w ciągu przepisanego terminu.
4	Za sprawdzenie telegramu 50% opłaty telegramu zwykłego o takiej samej ilości wyrazów.		Sprawdzenie telegramu ma na celu zwiększyć pewność prawidłowego wydania telegramu. Polega ono na powtórzeniu całego telegramu włącznie z nagłówkiem oraz na porównaniu tego powtórzenia, wraz z nagłówkiem, z tekstem telegramu. Nadawca telegramu może żądać jego sprawdzenia. W tym celu uiszcza on dodatkową należność, równą połowie należności za telegram zwykły, zawierający taką samą ilość wyrazów, adresowany do tej samej miejscowości i przesyłany tą samą drogą i umieszcza przed adresem telegramu płatną wskazówkę służbową „sprawdzenie" lub = TC =. Telegramy państwowe i telegramy służbowe, pisane w języku tajnym, powinny być sprawdzane z urzędu bezpłatnie. Powtórzenie wydaje bądź urząd przyjmujący, bądź urząd wydający zależnie od systemu wymiany, stosowanego w każdym poszczególnym wypadku.
5	Za poświadczenie odbioru: a) telegraficzne zwykłe . . . b) telegraficzne pilne. . . .	 125 275	Nadawca telegramu może żądać by dzień i godzina doręczenia adresatowi wysyłanego przez niego telegramu były mu podane do wiadomości telegraficznie, natychmiast po uskutecznieniu doręczenia. W tych wypadkach nadawca jest obowiązany uiścić z tego tytułu należność równą należności za telegram zwykły o pięciu wyrazach, adresowany do tej samej miejscowości i przesyłany tą samą drogą i umieszcza przed adresem płatną wskazówkę służbową „potwierdzenie odbioru" lub = PC =. Nadawca może również żądać, by telegraficzne potwierdzenie odbioru było mu przesłane telegramem pilnym. W tym wypadku nadawca uiszcza należność za telegram pilny o pięciu wyrazach, adresowany do tej samej miejscowości i przesyłany tą samą drogą i umieszcza przed adresem płatną wskazówkę służbową „potwierdzenie odbioru pilne" lub = PCD =. Telegraficzne potwierdzenie odbioru oznacza się jednym ze znaków CR, CRS, CRF lub CRD zależnie od tego, czy chodzi o potwierdzenie odbioru telegramu zwykłego, telegramu państwowego, co do którego nadawca zrzekł się prawa pierwszeństwa przy przesłaniu, czy też o pilne potwierdzenie odbioru. Nagłówek nie zawiera ani numeru nadania, ani ilości wyrazów, ani godziny nadania. Potwierdzenie odbioru przesyła się według następującego wzoru: Warszawa, Targowa 70, Kwieciński (numer i słownie data nadania telegramu pierwotnego oraz nazwisko adresata tegoż telegramu) doręczony jedenastego 10.25 m. (słownie data — cyframi godzina i minuty). Przy ustalaniu kolejności wydawania telegraficzne potwierdzenie odbioru zalicza się do kategorji

Pozycja	Przedmiot	Należność groszy	Objaśnienia
			telegramów prywatnych. Wyjątek stanowią potwierdzenia odbioru telegramów państwowych i pilne potwierdzenia odbioru, wydawane z zachowaniem praw pierwszeństwa, przyznanych telegramom, zaliczonym do odnośnych kategoryj. Gdyby telegram, którego odbiór ma być potwierdzony, nie mógł być doręczony, należy wysłać do urzędu nadawczego zawiadomienie o niedoręczeniu, takie, jak w wypadku niedoręczenia telegramu zwykłego; potwierdzenia odbioru nie sporządza się. Gdy następnie, w ciągu okresu czasu przechowywania telegramu okaże się możliwem doręczyć telegram adresatowi, należy niezwłocznie sporządzić i wysłać potwierdzenie odbioru. Po upływie wskazanego powyżej terminu, o ile telegram nie został doręczony, na żądanie nadawcy może mu być zwrócona należność, uiszczona za potwierdzenie odbioru. Niezwłocznie po nadejściu do urzedu nadawczego potwierdzenia odbioru, potwierdzenie to powinno być podane do wiadomości nadawcv telegramu zasadniczego.
6	Za telegramy o kilku adresach oprócz normalnej opłaty za te telegramy — dopłata za każdy odpis -50 wyrazów lub część tychże: a) za telegram zwykły . . . b) za telegram pilny	 50 100	Opłatę za odpisy pobiera się tyle razy, ile jest adresów mniej jeden. Każdy telegram może być adresowany bądź do kilku odbiorców, zamieszkałych w jednej i tej samej miejscowości lub w różnych miejscowościach, przynależnych jednak do okręgu doręczeń tego samego urzędu telegraficznego, bądź też do jednego odbiorcy w kilku mieszkaniach, położonych w jednej i tej samej miejscowości, lub w różnych miejscowościach, przynależnych jednak do okręgu doreczeń tego samego urzędu telegraficznego. W tym celu nadawca umieszcza przed adresem płatną wskazówkę służbową: „X Adresów" lub = TMx =. Nazwa urzędu przeznaczenia wskazywana jest tylko raz jeden w końcu adresu. Płatne wskazówki służbowe umieszcza się zawsze przed tym adresem, do którego się odnoszą, z wyjątkiem = D = i = TC = które, umieszczone przed pierwszym adresem obok wskazówki =TMx=, odnoszą się do wszystkich adresów. W telegramach adresowanych do kilku odbiorców, dane dotyczące miejsca doręczenia jak np. giełda, dworzec, rynek i t. p. należy podawać po nazwisku każdego odbiorcy. W telegramach adresowanych do jednego i tego samego odbiorcv, w kilku mieszkaniach, nazwisko adresata należv podawać przed każdem miejscem zamieszkania. Telegram o kilku adresach taryfikuje się jak telegram pojedyńczy, przyczem przy ustalaniu ilości wyrazów uwzględnia się wszytkie adresy. Opłata za odpisy pobiera się tyle razy ile jest adresów mniej jeden. Każdy odpis telegramu o kilku adresach powinien zawierać tylko jeden właściwy mu adres i nie powinien zawierać płatnej wskazówki służbowej

Pozycja	Przedmiot	Należność groszy	Objaśnienie
			=TMx= chyba, że nadawca zgłosi przeciwne życzenie. Tego rodzaju życzenie, t. j. umieszczenie na każdym odpisie wszystkich adresów wlicza się do ilości wyrazów płatnych i wyraża się wskazówką =CTA=. W odpisach telegramów o kilku adresach ilość wyrazów, podawanych w nagłówkach każdego z nich, dostosowywa się do rzeczywistej ilości wyrazów zawartych w danym odpisie.
7	Opłata za doręczenie telegramów przez posłańca na stacji przeznaczenia—według umowy z dostawcą.		Pod wskazówką „przez posłańca" należy rozumieć każdy sposób doręczania, gdy telegram ma być doręczony w miejscowości, leżącej poza granicami bezpłatnego doręczania. Nadawca, który życzy sobie, by należność za posłańca pobrano od adresata, wypisuje przed adresem telegramu płatną wskazówke służbową „Expres" (przez posłańca). Jeżeli telegram zaopatrzony płatną wskazówką służbową „Expres" (przez posłańca), mimo iż spowodował odbycie kursu przez posłańca, nie został doręczony, wówczas urząd podawczy wysyła do urzędu nadawczego zawiadomienie, wyjaśniające powód niedoręczenia według następującego wzoru: 425 piętnaście Łódź Piotrkowska 11 (numer . . . . . słowami data oraz adres niedoręczonego telegramu dosłownie, zgodnie z otrzymanym tekstem (odmówiono przyjęcia), (adresat nieznany), (wyjechał), (zmarł), (nieprzyjechał), (adres niezarejestrowany i t. d.) i podaniem należności, które należy pobrać od nadawcy, celem opłacenia dostawy telegramu.
8	Za pokwitowanie nadanego telegramu prywatnego	10	Wydaje się tylko na wyraźne życzenie nadawcy.
9	Za wtórnik pokwitowania nadanego telegramu.	50	
10	Za wydanie uwierzytelnionego odpisu telegramu nadanego za każde 50 wyrazów lub część tychże . . . . najmniej jednak za wydanie odpisu	50 100	Odpis sporządza się na zwykłym blankiecie telegraficznym i potwierdza się: „Za zgoność" podpis i pieczęć urzędu.
11	Za cofnięcie telegramu jeszcze nie odtelegrafowanego. . . .	30	Należność potrąca się ze złożonej opłaty, resztę zwraca się nadawcy. Telegramu nadawcy nie zwraca się.
12	Za wniesienie reklamacji z powodu niedoręczenia lub opóźnienia telegramu i t. p. . .	50	Opłatę uiszcza się przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu, które nie podlega opłacie stemplowej. Jeżeli w jednym podaniu reklamowano kilka telegramów, uiszcza się należność od każdego reklamowanego telegramu. Należność za złożoną reklamację zwraca się, jeżeli przeprowadzone dochodzenie wykazało, że reklamacja była uzasadniona.
13	Za udzielenie informacji co do nadanego lub doręczonego telegramu względnie za okazanie telegramu	50	Opłatę uiszcza się przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu, które nie podlega opłacie stemplowej. Telegram okazuje się nadawcy po wylegitymowaniu się.

Pozycja	Przedmiot	Należność groszy	Objaśnienie
14	Za doręczenie telegramu z adresem niedokładnym	30	Opłatę pobiera się od adresata, jeżeli go musiano poszukiwać z powodu niedokładnego adresu.
15	Blankiety nadawcze wydaje się bezpłatnie.	—	

B. Obrót telegraficzny z zagranicą.

Opłaty od wyrazu telegramu do stacyj odbiorczych zagranicą, oparte na postanowieniach umów międzynarodowych i odnośnego międzynarodowego regulaminu telegraficznego, zawarte są w „Zagranicznej taryfie telegraficznej (wydanictwo Ministerstwa Poczt i Telegrafów) i wyrażone we frankach i centymach złotych.

Powyższe opłaty przelicza się na złote polskie według obowiązującej równowartości złotego polskiego do franka złotego.

P. K. P.

Załącznik Nr. 4.

Dyrekcja K. P. w ....

Stacja nadawcza ....

WYKAZ TELEGRAMÓW PŁATNYCH

za miesiąc .... 19 r.

Nr. porządkowy	Ilość telegramów	Data	Nazwa Urzędu odbiorczego kolejowego	Całkowita opłata za telegram bez dodatkowych zleceń		Nazwa Urzędu odbiorczego zarządu Poczt i Telegrafów	Całkowita opłata za telegram bez dodatkowych zleceń		Opłata za dodatkowe zlecenia		Pobrano więcej niż należało		Uwagi
				złot.	gr.		złot.	gr.	złot.	gr.	złot.	gr.	
1	2	3	4	5		6	7		8		9		10
1	15	3/XI	Mława	2	75				3				Rp.
2	15	"				Warszawa	2	75	/	33			Tc.
3	20	4/XI				Wilno	10	50			1	—	D.

318.

Nr. IV/16981/13 z dnia 29 listopada 1928 r. W sprawie przesyłek ekspresowych.

W związku z wejściem w życie nowego Regulaminu Przewozu o przesyłkach ekspresowych — Ministerstwo Komunikacji poleca zarządzić co następuje:

1. Na przesyłki ekspresowe powinny być zaprowadzone odrębne księgi magazynowe z numeracją bieżącą miesięczną dla stacyj o większym obrocie, dla stacji zaś mniejszych z numeracją roczną.
2. Nadawca powinien wypełnić wyznaczone dla niego rubryki listu ekspresowego drukiem lub ołówkiem chemicznym (grzbiet, cedułę przez kalkę).
3. Na żądanie nadawcy ekspedycja bagażowa może wypełnić listy ekspresowe za pobraniem opłaty 20 groszy, którą wpisuje się do listu ekspresowego, jako opłatę dodatkową, uiszczoną przez nadawcę.
4. Listy ekspresowe poza oddzielną numeracją dla każdej ekspedycji bagażowej otrzymują numerację bieżącą według odpowiednich numerów porządkowych księgi magazynowej.
5. Każda sztuka należąca do jednej przesyłki ekspresowej otrzymuje nalepkę zawierającą następujące dane: Nr. listu ekspresowego, stację nadania (wydrukowaną lub odbitą stemplem), stację przeznaczenia, drogę przewozu oraz ilość sztuk przesyłki

Wzór nalepki.

Przesyłka ekspresowa.

Nr. ....

od stacji ....

do stacji ....

przez stację (droga) ....

....

....

Ilość sztuk ....

105 mm.

74 mm.

Nalepki powinny być zbroszurowane w bloczkach po 100 szt.

Tymczasowo, aż do zaopatrzenia stacyj w bloki z nalepkami ekspedycje będą nalepiać kartki wypełniane odręcznie, zawierające conajmniej: Nr., stację nadania i przeznaczenia oraz ilość sztuk.

6. Ponieważ w formularzu listu ekspresowego miejsce na oświadczenie nadawców bywa niewystarczające, oświadczenia te należy wpisywać na marginesie z lewej strony, zamieszczając odnośnik (gwiazdkę) tak w samej rubryce, jak i przy oświadczeniu).
7. Ekspedycje obowiązane są przy nadaniu przesyłki ekspresowej, powyżej nadruku „numery nalepek" z lewej strony wycisnąć stempel stacji nadania. Tak stempel stacji, jak i stempel z datą (datownik) powinien być wyciśnięty wyraźnie i czytelenie, na co należy położyć szczególny nacisk.
8. W rybryce „numery nalepek", która to rubryka wobec tożsamości tych numerów z numerami listów ekspresowych staje się zbędną, — ekspedycje powinny pisać czytelnie imię, nazwisko (firmę) oraz dokładny adres nadawcy. Nadruk „Numery nalepek" należy skreślić.
9. **Wydanie przesyłki ekspresowej.**

I. Jeżeli zawiadomienie o przybyciu nie miało miejsca przesyłkę wydaje się:

a) właściwemu adresatowi, o ile jest znany, lub po stwierdzeniu tożsamości odpowiednim dokumentem (dowód osobisty, paszport, legitymacja urzędowa),

b) osobom trzecim na podstawie jeneralnych upoważnień, składanych przez adresatów w ekspedycji, analogicznie jak przy przesyłkach towarowych, lub na podstawie specjalnego pełnomocnictwa, wydanego dla pewnej przesyłki; w tym ostatnim wypadku można, w razie wątpliwości żądać uwierzytelnienia podpisu.

II. W wypadkach zawiadomienia adresata o przybyciu przesyłki, przesyłkę wydaje się za okazaniem pokwitowanego zawiadomienia (pokwitowanie odbioru na cedule w tych wypadkach odpada). Stwierdzenia autentyczności i podpisu należy żądać tylko w wypadkach uzasadnionego podejrzenia nadużycia.

III. Odbiorca może również na samym zawiadomieniu upoważnić osobę trzecią do podjęcia przesyłki i pokwitowania z odbioru. W tym wypadku osoba trzecia kwituje odbiór na cedule.

10. W wypadkach, gdzie lokalne stosunki nie pozwalają na bezpośrednie, w krótkiej drodze, zawiadomienie magazynu przez Kasę Bagażową, że adresat pokwitował odbiór przesyłki i opłacił należności narosłe w drodze (ewentualnie składowe), kasa bagażowa wydaje odbiorcy „polecenie wydania" według wzoru następującego:

74 mm.

Polecenie wydania

Przesyłki ekspresowej do Nr. ....

ze stacji .... szt. .... znaki ....

odbiorca ....

Odbiorca potwierdził odbiór przesyłki ....

.... i uiścił wszelkie należności

kolejowe.

Stempel kasy bagażowej Podpis ....

105 mm.

Druki poleceń wydania powinny być zbroszurowane w blokach po 100 sztuk.

11. W wypadkach, gdy adresat nie kwituje odbioru na cedule, gdyż pokwitowanie zamieścił na zawiadomieniu (w myśl p. 9 II) oraz gdy kwituje na cedule nie właściwy adresat, należy w odnośnej rubryce ceduły zamieścić stosowną uwagę: np. pokwitowanie na zawiadomieniu „Generalne Pełnomocnictwo" „pełnomocnictwo" i t. p.

SPRAWY WARSZTATOWE.

319.

Nr. D. VI/168869/21/28 z dnia 28 listopada 1928 r. W sprawie wprowadzenia okresu gwarancyjnego przy naprawie parowozów.

Wobec zdarzających się wypadków wykonywania naprawy głównej parowozów przez niektóre warsztaty w sposób niewłaściwy, lub też w zakresie mniejszym, aniżeli to jest przewidziane w dotyczących przepisach, Ministerstwo Komunikacji zarządza co następuje:

Dla wszystkich parowozów, wychodzących z naprawy głównej wprowadza się okres gwarancyjny, trwający przez czas przebiegu 4.000 klm.

Koszty usunięcia ważniejszych usterek, spostrzeżonych w okresie gwarancyjnym, których przyczyną jest niedokładna lub nieodpowiednia robota, wykonana w czasie naprawy głównej, winny być zarachowane na kredyt tych warsztatów, które tę naprawę wykonały. Również na kredyt warsztatów, które wykonały naprawę główną, winny być odniesione koszty wszelkich takich robót uzupełniających (wykonanych w okresie gwarancyjnym), które są w przepisach o zakresie robót przy naprawie głównej przewidziane, lecz nie zostały w czasie naprawy głównej wykonane.

SPRAWY ZAPASOWE.

320.

Nr. VI/17845/23/28 z dnia 24 października 1928 r. w sprawie stosowania na P. K. P. warunków technicznych.

Ministerstwo Komunikacji poleca z dniem ogłoszenia niniejszego stosować na P. K. P. poniżej podane warunki techniczne na dostawy:

a) blachy miedzianej,
b) prętów mosiężnych,
c) zespórkowych prętów miedzianych,
d) rur miedzianych,
e) drutu miedzianego,
f) drutu mosiężnego.

Warunki techniczne na dostawę blachy miedzianej dla P. K. P.

Blacha miedziana w arkuszach, jakoteż ściany paleniskowe powinny być wykonane z miedzi jednolitej, zawierającej nie mniej niż 99,5% czystej miedzi.

Cechy zewnętrzne.

Blachy i ściany paleniskowe powinny być wyżarzone z wybitemi na zewnętrznej stronie ściany lub w rogu blachy numerami: wytwórni, odlewu (spustu), kolejności fabrykacji i rokiem dostawy.

Blachy powinny mieć kolor nadany wyżarzaniem; powierzchnia blach z obu stron powinna być gładka, bez porowatości, wolna od zader, nadpęknięć pęcherzy zawalcowanych i śladów naprawy. Ślady naprawy, wykonanej wcelu skrycia braków są powodem do odrzucenia blach i ścian; w każdym razie blachy i ściany z tego rodzaju brakami podlegają nowemu wyżarzeniu.

Pomiary blach.

Wymiary blachy powinny odpowiadać wymiarom wskazanym w zamówieniu, przyczem w razie żądania wymiarów ścisłych, tolerancja, licząc w obu kierunkach, może wynosić:
dla blach o szerokości poniżej 1.800 mm: w długości do 5 mm, w szerokości do 5mm. dla blach płaskich, w szerokości do 3 mm. dla blach giętych w/g rysunku w grubości do 2% + 5% grubości wskazanej; dla blach, szerszych ponad 1.800 mm: w długości do 8 mm, w szerokości do 8 mm, w grubości do 4%+8% grubości wskazanej.

Pomiarom podlegają wszystkie blachy, przyczem nieodpowiadające wymiarom odrzuca się. Jeżeli wymiary nie mają być ścisłe to tolerancja powyższa dotyczy tylk ogrubości, w długości i szerokości dopuszcza się wtedy trzykrotne jej zwiększenie

Próby mechaniczne.

Blachy i ściany paleniskowe odpowiadające zawnętrznym warunkom i wymiarom podlegają próbom mechanicznym. Wszystkie blachy i ściany sitowe powinny mieć naddatki w formie pasków około 50 mm. szerokości i 800 mm. długości; paski te powinny być pozostawione w kierunku **poprzecznym** do walcowania.

Blachy cienkie do 1,5 mm. grubości podlegają próbie tylko na gięcie na zimno: pasek szerokości 25 mm. zgina się uderzeniami drewnianego młotka do zetknięcia wewnętrznych ścianek bez śladów nadpęknięć, przyczem blachy należy podzielić na partje po 10 arkuszy i dla próby wziąć jeden wzorzec na dwie partje.

Blachy grubości od 1,5 mm. do 6 mm. probuje się w ten sam sposób, lecz bierze się tylko 1 wzorzec z partji 10-cio arkuszowej.

Co się tyczy blach grubszych niż 6 mm. (blachy przeznaczone na płaszcze paleniskowe i ściany), to wzorce należy brać z każdej blachy i każdej ściany, przyczem wzorce powinny być brane w kierunku poprzecznym do walcowania.

Z każdej blachy i ściany paleniskowej należy brać trzy wzorce: jeden do prób na rozerwanie, drugi do prób na gięcie na zimno i trzeci do prób na gięcie na gorąco.

Próby na rozerwanie.

Wzięty do próby pasek blachy, opiłowany do wymiarów, wskazanych w normalach dla wzorców P. K. P., (grubość paska powinna być ta sama co i blachy), powinien wytrzymywać, bez dodatkowego wyżarzenia nie mniej niż 22 kg. na 1 mm^2 przyczem:

1) dla blach o grubości 6 mm. do 8 mm. wydłużenie paska powinno być nie mniejsze niż 25%,

2) dla blach o grubości 8 mm. do 10 mm. wydłużenie paska powinno być nie mniejsze niż 30%,

3) dla blach o grubości ponad 10 mm wydłużenie paska powinno być nie mniejsze niż 38 m.

Blachy cieńsze niż 6 mm. próbie na rozerwanie nie podlegają, natomiast blachy paleniskowe podlegają wszystkie próbie na rozerwanie.

Próba na gięcie na gorąco.

Wzorzec szerokości 40 — 50 mm., zgięty na gorąco przy zabarwieniu jasno-czerwonem (450°C 500°C), do zetknięcia się wewnętrznych ścianek (kąt 180°) nie powinien dawać żadnych śladów nadpęknięć.

Próba na gięcie na zimno.

Wzorzec szerokości 40 — 50 mm., zgięty na zimno do równoległości wewnętrznych ścianek, (odległość między wewnętrznemi ściankami powinna równać się połowie grubości wzorca) na zgięciu nie powinien dawać żadnych śladów nadpęknięć.

Badania powtórne.

Na żądanie i koszt dostawcy można z odrzuconemi blachami ponowić przepisane próby mechaniczne po wycięciu z nich nowych próbnych kawałków.

Przy powtórnem badaniu wszystkie odrzucone blachy podlegają przepisanym próbom bez podziału ich na partje, przyczem blachy nie wytrzymujące prób odrzuca się ostatecznie, dostawca zaś niema prawa do jakichkolwiek odszkodowań.

P. K. P. Ser. Z. N. 193.

WARUNKU TECHNICZNE
na dostawę prętów mosiężnych dla P. K. P.

Pręty mosiężne powinny być ciągnione ze stopu miękkiego i jednolitego.

Cechy zewnętrzne.

Powierzchnia ich powinna być gładka, nieporowata, wolna od wewnętrznych nadpęknięć, pokrytych z wierzchu cienką łuską.

Stop mosiężny, o ile w zamówieniu nie są podane ulgowe warunki, powinien posiadać niemniej niż 60 części miedzi i 40 części cynku łącznie z dozwoloną domieszką obcych ciał w granicach do 0,3%.

Pomiar prętów.

Dopuszczalna tolerancja wymiaru średnicy we wszystkich przekrojach prętów wynosi 0,25 mm. w obu kierunkach, w długości zaś do 10 mm. wzwyż od wskazanej w zamówieniu.

Jeżeli w zamówieniu niema dokładnie wskazanej długości, to pręty do grub. 35 mm. powinny mieć długość nie mniejszą niż 3 m., przy grubości większej niż 35 mm. nie mniejszą niż 2 m.

Pomiarowi podlegają wszystkie prety, przyczem nieodpowiadające wymiarom odrzuca się.

Próby mechaniczne.

Wszystkie pręty, odpowiadające zewnętrznemu wyglądowi, dzieli się na partje po 100 sztuk o jednakowej średnicy prętów (pozostałe w mniejszej ilości niż 100 sztuk liczą się za całą partję), z każdej partji wybiera się 1 pręt, który po wybiciu stempla i numeru partji podlega następującym próbom.

Próba na rozerwanie.

Kawałek próbny odcięty i ocechowany, wytoczony wg. normalnego szablonu, powinien wytrzymać na rozerwanie nie mniej niż 39 kg. na 1 mm² przy wydłużeniu najmniej 20%. Próbie tej nie podlegają pręty o średnicy mniejszej niż 12 mm., o ile w zamówieniu nie są poczynione specjalne zastrzeżenia.

Próba na zgięcie.

Odcinek pręta, wybranego na próbę po wyżarzeniu go wyginany na zimno do zetknięcia się powierzchni obu końców (kąt 180°) przy średnicy do 10 mm. i o kąt 90° przy średnicy wyższej niż 10 mm. nie powinien wykazywać widocznych śladów nadpęknięć.

Próba powtórna.

Na żądanie i koszt dostawcy można w nieprzyjętych partjach ponowić wszystkie wyżej podane próby w ten sposób, że z każdej partji dowolnie wybiera się po dwa pręty; kawałki, odcięte z tych obu prętów, powinny wytrzymywać wymagane próby, przyczem ujemny wynik chociażby jednej z powtórnych prób powoduje odrzucenie całej odpowiedniej partji prętów, dostawca zaś niema prawa do jakichkolwiek odszkodowań.

P. K. P. Ser. Z. N. 194.

WARUNKI TECHNICZNE
na dostawę zespórkowych prętów miedzianych dla P. K. P.

Pręty miedziane na zespórki kotłowe parowozowe powinny być wykonane z miedzi jednolitej, zawierającej nie mniej niż 99,6% czystej miedzi.

Cechy zewnętrzne.

Pręty powinny być wyżarzone; powierzchnia prętów powinna być gładka nieporowata, wolna od wewnętrznych nadpęknięć pokrytych z wierzchu cienką łuską. O ile pręty mają otwory, to powinny być one położone dokładnie po osi pręta (nie ekscentryczne).

Pomiar prętów.

Dopuszczalna tolerancja wymiaru średnicy pręta wynosi + 0,5%, otworów — 1%, tolerancja ekscentryczności otworu — 1 mm. Jeżeli w zamówieniu niema dokładnie wskazanej długości, to pręty o średnicy do 32 mm. powinny mieć długość nie mniejszą niż 3 m., przy grubości większej niż 32 mm. — nie mniej niż 2 m., pręty z otworami do średnicy 32 mm. — około 2,5 m., a przy grubości większej nie mniej niż 1,5 m. Pomiarowi podlegają wszystkie pręty, przyczem nieodpowiadające wymiarom odrzuca się.

Próby mechaniczne.

Wszystkie pręty, odpowiadające zewnętrznemu wyglądowi dzieli się na partje po 100 sztuk o jedna-

kowej średnicy prętów (pozostałe w mniejszej ilości niż 100 szt. liczą się za całą partję), z każdej partji wybiera się jeden pręt, który po wybiciu stempla i numeru partji podlega następującym próbom.

Próba na rozerwanie.

Kawałek próbny odcięty i ocechowany, wytoczony w/g normalnego szablonu (przy dostatecznie silnej prasie do rozrywania i za zgodą wytwórni można go nie obtaczać), powinien wytrzymać na rozerwanie nie mniej niż 23 kg. na 1 mm² przy wydłużeniu najmniej 38%.

Próbie tej nie podlegają pręty o średnicy mniejszej niż 12 mm,. o ile w zamówieniu nie są poczynione specjalne zastrzeżenia.

Próba na zgięcie.

Odcinek z pręta wybranego na próbę, długości około 250 mm., wygięty na zimno do zetknięcia się powierzchni obu końców (kąt 180°) nie powinien wykazywać widocznych śladów nadpęknieć.

Pręty grubsze ponad 30 mm, próbie na gięcie nie podlegają.

Próba na spłaszczenie.

Odcinek z pręta wybranego na próbę, wysokość którego równa się średnicy podwójnej, ustawia się na kowadle i uderzeniem młota spłaszcza się do 1/3 wysokości, przyczem na powierzchni wzorca nie powinno być widocznych pęknięć i rys.

Próba na rozsadzanie.

W odcinku pręta wywierca się po osi otwór o średnicy 8 mm., głębokości 30 mm; stożkiem o kącie 24°, otwór ten rozsadza się do średnicy 16 mm, przyczem na powierzchni wzorca nie powinno być widocznych pęknięć i rys.

Próba powtórna.

Na żądanie i koszt dostawcy można w nieprzyjętych partjach ponowić wszystkie wyżej podane próby w ten sposób, że z każdej partji dowolnie wybiera się po 2 pręty; kawałki odcięte z tych obu prętów, powinny wytrzymywać wymagane próby, przyczem ujemny wynik chociażby jednej z powtórnych prób, powoduje odrzucenie całej odpowiedniej partji prętów, dostawca zaś niema prawa do jakichkolwiek odszkodowań.

P. K. P. Ser. Z. N. 195.

Warunki techniczne na dostawę rur miedzianych dla P. K. P.

Rury powinny być ciagnione jednolicie (bez szwu) z miękkiej i jednolitej miedzi,. o zawartości nie mniej niż 99,5% czystej miedzi.

Rury powinny mieć czystą i gładką powierzchnię, zupełnie wolną od wewnętrznych nadpęknięć, zaciągniętych po wierzchu cienką łuską miedzianą.

Pomiar rur.

Rury powinny odpowiadać wymiarom, wskazanym w zamówieniu, przyczem dozwolona tolerancja, o ile w zamówieniu niema innych zastrzeżeń, może wynosić:

1) w długości . . . wzwyż 10 mm.
2) w wymiarze zewnętrznej średnicy, licząc w obu kierunkach:
   a) dla rur o średn. zewn. do 50 mm. 0,25 mm.
   b) dla rur o średn. zewn. wyżej 50 mm. do 100 mm. . . . 0,50 „
   c) dla rur o średn. zewn. wyżej 100 mm. . . . . 0,75 „
3) w grubości ścianki, licząc w obu kierunkach:
   a) dla rur o średn. zewn. do 50 mm. 0,25 mm.
   b) dla rur o średn. zewn. wyżej 50 mm. . . . . 0,35 „

Pomiarom podlegają wszystkie rury, przyczem nieodpowiadające wymiarom odrzuca się.

Próba na ciśnienie.

Rury, próbowane hydraulicznie, nie powinny wykazywać najmniejszych śladów przesączania się wody.

Próbie hydraulicznej podlegają wszystkie rury; odpowiednio do wymiarów powinny wytrzymać ciśnienie wewnętrzne:

rury o średn. zewn. do 100 mm.:
   a) przy grub. ścianki do 2,5 mm. — 25 atm.
   b) przy grub. ścianki powyżej 2,5 mm. . . . . . — 35 „
rury o średn. zewn. do 150 mm.:
   a) przy grub. ścianki do 3 mm. — 15 „
   b) przy grub. ścianki powyżej 3 mm. — 20 „
rury o średn. zewn. powyżej 150 mm.:
   a) przy grub. ścianki do 4 mm — 15 „
   b) przy grub. ścianki powyż. 4 mm. — 20 „

Rury o średnicy zewn. do 50 mm. żadnym dalszym próbom nie podlegają; wszystkie zaś rury, posiadające średnicę zewn. powyżej 50 mm., rozdziela się napar tje po 100 szt. (pozostałe w mniejszej ilości niż 100 sztuk liczą się za całą partję); z każdej partji wybiera się jedną rurę, którą po ostemplowaniu i zaopatrzeniu z obu końców numerem partji, poddaje się następującym próbom mechanicznym:

Próba kowalska.

Z wybranej i ostemplowanej rury należy z dowolnego końca odciąć kawałek próbny długości około 150 mm., zaopatrzony w stempel i numer partji, i po wyżarzeniu odgiąć z niego na zimno kołnierz pod kątem prostym. Przy odginaniu kołnierza, które wykonywuje się młotkiem ręcznym, nie powinny występować na jego powierzchni najmniejsze ślady pęknięć, co należy sprawdzić podczas roboty.

Szerokość kołnierza, mierząc od zewnątrz rury, powinna wynosić:
   a) dla rur o średn. zewn. od 50 mm. do 75 mm. . . . . 16—20 mm.
   b) dla rur o średn. zewn. ponad 75 mm. . . . . 20—24 mm.

Próba na rozerwanie.

Próbie tej podlegają wyłącznie rury o średn. zewn. ponad 100 mm., posiadające grubość ścianki 3½ mm. i więcej.

Pasek miedziany szer. 30 mm. wycięty z dowolnego końca ostemplowanej rury, sporządzony w/g normalnego szablonu i zaopatrzony w stempel, numer partji oraz strzałkę poprzeczną lub podłużną (zależnie, czy pasek został wycięty w poprzek czy wzdłuż) — powinien wytrzymać na rozerwanie przy wydłużeniu nie mniejszem niż 25% najmniej 21 kg.

na 1 mm², jeżeli zaś został wycięty wzdłuż rury, to najmniej 22 kg. na 1 mm².

Badanie powtórne.

Na żądanie i koszt dostawcy z odrzuconemi rurami można ponowić przepisane próby mechaniczne.

Przy powtórnem badaniu wszystkie odrzucone rury podlegają przepisanym próbom, przyczem rury nie wytrzymujące prób odrzuca się, dostawca zaś niema prawa do jakichkolwiek odszkodowań.

P. K. P. Ser. Z. N. 196.

Warunki techniczne na dostawę drutu miedzianego dla P. K. P.

Drut powinien być miękki, wykonany z miedzi ciągliwej i jednolitej o zawartości nie mniej niż 99,5% czystej miedzi i nie może zawierać szkodliwych domieszek.

Powierzchnia drutu powinna być gładka, nieporowata i wolna od wewntęrznych nadpęknięć, pokrytych z wierzchu cienką łuską.

Średnica drutu powinna odpowiadać średnicy wskazanej w zamówieniu. Dopuszczalna tolerancja nie może być większa niż ± 2,5%.

Drut powinien być zwinięty w kręgi, ciężar kręgu powinien wynosić około 50 kg., przyczem drut w kręgu powinien być z jednego kawałka. Drut rozwinięty z kręgu na długość około 100 m. nie powinien układać się wężykowato.

Pomiarowi podlegają wszystkie kręgi, przyczem nieodpowiadające wymiarom odrzuca się.

Każdy krąg drutu powinien być zaopatrzony w 3 tabliczki blaszane, na których należy oznaczyć nazwę wytwórni i numer zamówienia.

Po odcięciu kawałków próbnych przez kręgi i tabliczkę przeciąga się drut, który odbiorca zabezpiecza plombą w ten sposób, żeby uniemożliwić wyjęcie tabliczki bez uszkodzenia plomby. Pozostałe dwie tabliczki, służące do oznaczenia odciętych kawałków drutu wziętych do próby, powinny być również zabezpieczone plombami przez odbiorcę. Odbiorca oznacza odbiór kręgu, umieszczając tabliczkę na wewnętrznym końcu kręgu i zabezpieczając ją plombą. Tabliczka zaplombowana powinna pozostawać na kręgu aż do zupełnego zużytkowania.

Kręgi powinny być opakowane w materjał zabezpieczający od uszkodzenia przy transporcie.

Próby mechaniczne.

Drut odpowiadający zewnętrznym warunkom dzieli się na partje po 10 kręgów w partji, przyczem kręgi pozostałe liczą się za całą partję.

Z każdej partji wybiera się jeden kręg i odcina kawałek drutu długości 1 m., który poddaje się próbom na rozerwanie i gięcie.

Próba na rozerwanie.

Wytrzymałość na rozerwanie powinna wynosić nie mniej niż 22 kg. na 1 mm²., przyczem wydłużenie nie powinno być mniejsze niż 25%.

Próba na gięcie.

Drut powinien wytrzymać najmniej 50 zgięć o 180°, przyczem promień zgięcia ma wynosić 2,5 mm. Pierwsze zgięcie o 90° nie liczy się.

Powtórne badanie.

Na żądanie i koszt dostawcy można z odrzuconemi kręgami drutu ponowić przepisane próby mechaniczne.

Przy powtórnem badaniu przepisanym próbom podlegają wszystkie odrzucone kręgi bez podziału ich na partje, przyczem kręgi nie wytrzymujące prób odrzuca się, dostawca zaś niema prawa do jakichkolwiek odszkodowań.

P. K. P. Ser. Z. N. 197.

Warunki techniczne na dostawę drutu mosiężnego dla P. K. P.

Drut powinien być twardy, wykonany ze stopu o zawartości 65% miedzi i 35% cynku i nie może zawierać szkodliwych domieszek.

Powierzchnia drutu powinna być gładka, nieporowata i wolna od wewnętrznych nadpęknięć, pokrytych z wierzchu cienką łuską.

Średnica drutu powinna odpowiadać średnicy wskazanej w zamówieniu. Dopuszczalna tolerancja nie może być większa niż ± 2,5%.

Drut opwinien być zwinięty w kręgi. Ciężar kręgu powinien wynosić około 50 kg., przyczem drut w kręgu powinien być z jednego kawałka. Drut rozwinięty z kręgu na długość około 100 m. nie powinien układać się wężykowato.

Pomiarowi podlegają wszystkie kręgi, przyczem nieodpowiadające wymiarom odrzuca się.

Każdy kręg drutu powinien być zaopatrzony w 3 tabliczki blaszane, na których należy oznaczyć nazwę wytwórni i numer zamówienia.

Po odcięciu kawałków próbnych przez kręgi i tabliczkę przeciąga się drut, który odbiorca zabezpiecza plombą w ten sposób, żeby uniemożliwić wyjęcie tabliczki bez uszkodzenia plomby. Pozostałe dwie tabliczki, służące do oznaczenia odciętych kawałków drutu, wziętych do próby, powinny być również zabezpieczone plombami przez odbiorcę.

Odbiorca oznacza odbiór kręgu, umieszczając tabliczkę na wewnętrznym końcu kręgu i zabezpieczając ją plombą. Tabliczka zaplombowana powinna pozostawać na kręgu aż do zupełnego zużytkowania.

Kręgi powinny być opakowane w materjał zabezpieczający od uszkodzenia przy transporcie.

Próby mechaniczne.

Drut odpowiadający zewnętrznym warunkom dzieli się na partje po 10 kręgów w partji, przyczem kręgi pozostałe liczą się jako jeden kręg, z niego odcina się kawałek drutu długości 1 m., który poddaje się próbom na rozerwanie i gięcie.

Próba na rozerwanie.

Wytrzymałość na rozerwanie powinna wynosić nie mniej niż 22 kg. na 1 mm², przyczem wydłużenie nie powinno być mniejsze niż 30%.

Próba na gięcie.

Drut powinien wytrzymać najmniej 50 zgięć o 180°, przyczem promień zgięcia ma wynosić 2,5 mm. Pierwsze zgięcie o 90° nie liczy się.

Powtórne badanie.

Na żądanie i koszt dostawcy można z odrzuconemi kręgami drutu ponowić przepisane próby mechaniczne.

Przy powtórnem badaniu przepisanym próbom podlegają wszystkie odrzucone kręgi bez podziału ich na partje, przyczem kręgi nie wytrzymujące prób odrzuca się, dostawca zaś niema prawa do jakichkolwiek odszkodowań.

P. K. P. Ser. Z. Nr. 198.

ZAWIADOMIENIA:

W Y K A Z

ogłoszonych ustaw i rozporządzeń w „Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej", dotyczących bezpośrednio lub pośrednio Ministerstwa Komunikacji.

Nr. Dzien. Ustaw R. P.	1928 data	Pozycja	Treść rozporządzenia
76	17/VIII	676	Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 1 sierpnia 1928 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa o wprowadzeniu bezpośredniej komunikacji towarowej pomiędzy Polską, jako też Bułgarją, Rumunją, Węgrami, Austrją oraz Czechosłowacją z jednej strony a Grecją z drugiej strony.
"	"	686	Obwieszczenie Ministra Rolnictwa, Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Komunikacji z dnia 20 czerwca 1928 r. o sprostowaniu błędów w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r., wydanem w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Komunikacji w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.
77	20/VIII	688	Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 20 czerwca 1928 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych oraz Przemysłu i Handlu, o księgach pokładowych oraz o sposobie ich zakładania i prowadzenia.
78	24/VIII	691	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1928 r., w sprawie zmiany przepisów o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia, odbywane poza granicami Państwa.
"	"	695	Obwieszczenie Ministra Rolnictwa, Skarbu i Komunikacji z dnia 23 czerwca 1928 r. o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 24 marca 1928 r., wydanem w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Komunikacji w sprawie wprowadzania (przywozu) i przeprowadzania (przewozu) zwierząt, surowców i przetworów pochodzenia zwierzęcego, paszy objętościowej oraz niektórych przedmiotów z obszarów Związku Socjalistycznych Republik Rad, Łotwy i Litwy.
80	1/IX	702	Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 17 sierpnia 1928 r. o warunkach tudzież zasadach obowiązujących przy wysyłaniu przesyłek pocztowych zwolnionych od opłaty pocztowej.

Nr. Dzien. Ustaw R. P.	1928 data	Pozycja	Treść rozporządzenia
88	19/X	776	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 września 1928 r. o utworzeniu komisyj weryfikacyjnych.
89	24/X	783	Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 9 października 1928 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w przedmiocie „Regulaminu przewozu osób, bagażu i przesyłek ekspresowych na kolejach żelaznych" oraz „Regulaminu przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych".
91	30/X	802	Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 26 października 1928 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w sprawie uchylenia niektórych rozporządzeń taryfowych w związku z wprowadzeniem od dnia 1 października 1928 r. nowej Konwencji Międzynarodowej o przewozie towarów kolejami żelaznemi.
94	16/XI	834	Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 5 listopada 1928 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa o uzupełnieniu rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 12 stycznia 1928 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami. Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w przedmiocie regulaminu przewozowego dla bezpośredniej niemiecko-polsko-sowieckiej komunikacji towarowej.
96	1/XII	846	Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 8 listopada 1928 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Skarbu, Komunikacji, Spraw Wojskowych, Robót Publicznych, Poczt i Telegrafów oraz Reform Rolnych o książeczkach obrachunkowych.
96	„	848	Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 8 listopada 1928 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Skarbu, Spraw Wojskowych, Komunikacji, Poczt i Telegrafów, Robót Publicznych oraz Reform Rolnych w sprawie ksiąg płacy i wykazów wypłat robotniczych oraz ksiąg niezbędnych dla kontroli nad stosunkiem pracy.
97	5/XII	863	Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 19 listopada 1928 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy pocztowej i telefonicznej.

RUCH SŁUŻBOWY W DYREKCJACH P. K. P.

Mianowania:

Inż. Pupko Bronisław, — Zastępca Naczelnika Oddziału Mechanicznego w Lublinie w okręgu Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu. — Naczelnikiem Parowozowni I kl. w Poznaniu.

Nr. I. 18578/1-D/28.

Inż. Peczke Edward, — Kierownik Działu Parowozowego w Wydziale Mechanicznym Dyrekcji Kolei Państwowych w Katowicach, — Naczelnikiem tego Wydziału.

Nr. I. 19612/1-G/28.

Inż. Kern Stanisław, — pracownik kontraktowy Warsztatów Głównych I kl. w Ostrowie w okręgu Dyrekcji Kolei Państwowych w Poznaniu, — Zastępcą Naczelnika tych Warsztatów.

Nr. I. 15409/1-D/28.

Żejc Bolesław, — St. Asesor Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie, — Kierownikiem Działu Zabezpieczeń i Humanitarnego w Wydziale Osobowym tej samej Dyrekcji.

Nr. I. 16948/28.

Zwolnienie ze stanowiska:

Kołodziejski Jan, zwolniony ze stanowiska Kierownika Działu Ogólnego w Wydziale Eksplo-

atacyjnym Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie, ze względów służbowych.

Nr. I. 16948/28.

Przeniesienie:

Sadkowski Henryk, Kierownik Działu Zabezpieczeń i Humanitarnego w Wydziale Osobowym Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie, na stanowisko Kierownika Działu Ogólnego w Wydziale Eksploatacyjnym tej samej Dyrekcji, ze względów służbowych.

Nr. I. 16948/28.

Przeniesienie w stan spoczynku:

Dworksi August, Naczelnik Wydziału Handlowo-Taryfowego Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie, z dn. 1 stycznia 1929 r., na własną prośbę, z wyrażeniem pełnego uznania za długoletnią owocną pracę w kolejnictwie.

Nr. I. 23241/1-G/28.

KONKURSY:

na stanowisko Naczelnika Wydziału Prawnego Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja prawnicze, V lub VI grupa uposażenia, dłuższa i wszechstronna praktyka w służbie prawnej.

Termin wnoszenia podań: do dn. 25 stycznia 1929 r.

Nr. I. 19201/1.C./28 r.

na stanowisko St. Kontrolera w Wydziale Kontroli Dochodów w Dyrekcji Kolei Państwowych w Poznaniu.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja wyższe, wyjątkowo średnie, VI lub VII grupa uposażenia oraz dłuższa praktyka i dokładna znajomość tej gałęzi służby.

Termin wnoszenia podań: do dn. 25 stycznia 1929 r.

na stanowisko St. Kontrolera w Wydziale Drogowym Dyrekcji Kolei Państwowych w Poznaniu.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja wyższe, VI lub VII grupa uposażenia oraz dokładna znajomość służby drogowej.

Termin wnoszenia podań: do dn. 25 stycznia 1929 r.

Nr. 20631/1.D./28 r.

Unieważnienie biletów.

Unieważnia się z powodu kradzieży:

1) bezpłatny bilet okresowy bezimienny kl. I Nr. 1166, ważny do 31 grudnia 1928 r. w obrębie wszystkich Dyrekcji P. K. P., wydany przez Ministerstwo Komunikacji dla st. urzędnika Dyrekcji Kolei Państwowych w Katowicach.

2) bezpłatny bilet okresowy bezimienny kl. III Nr. 467, ważny do 31 grudnia 1928 r., w obrębie wszystkich Dyrekcji P. K. P., wydany przez Ministerstwo Komunikacji dla pracownika Zarządu Budowy Kolei Państwowych Bydgoszcz — Gdynia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa. Nr. 44359. 22.XII.28. 8.000.

WARUNKI PRENUMERATY. Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Komunikacji podaje do wiadomości, iż prenumerata Dziennika Urzędowego M. K. na rok 1928 wynosi zł. 8.— półroczna zł. 4.— kwartalna zł. 2.— Pojedyńczy numer — groszy 50.